

รายงาน

สถานการณ์โทษประหารชีวิต

และการประหารชีวิต

ในปี 2561

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

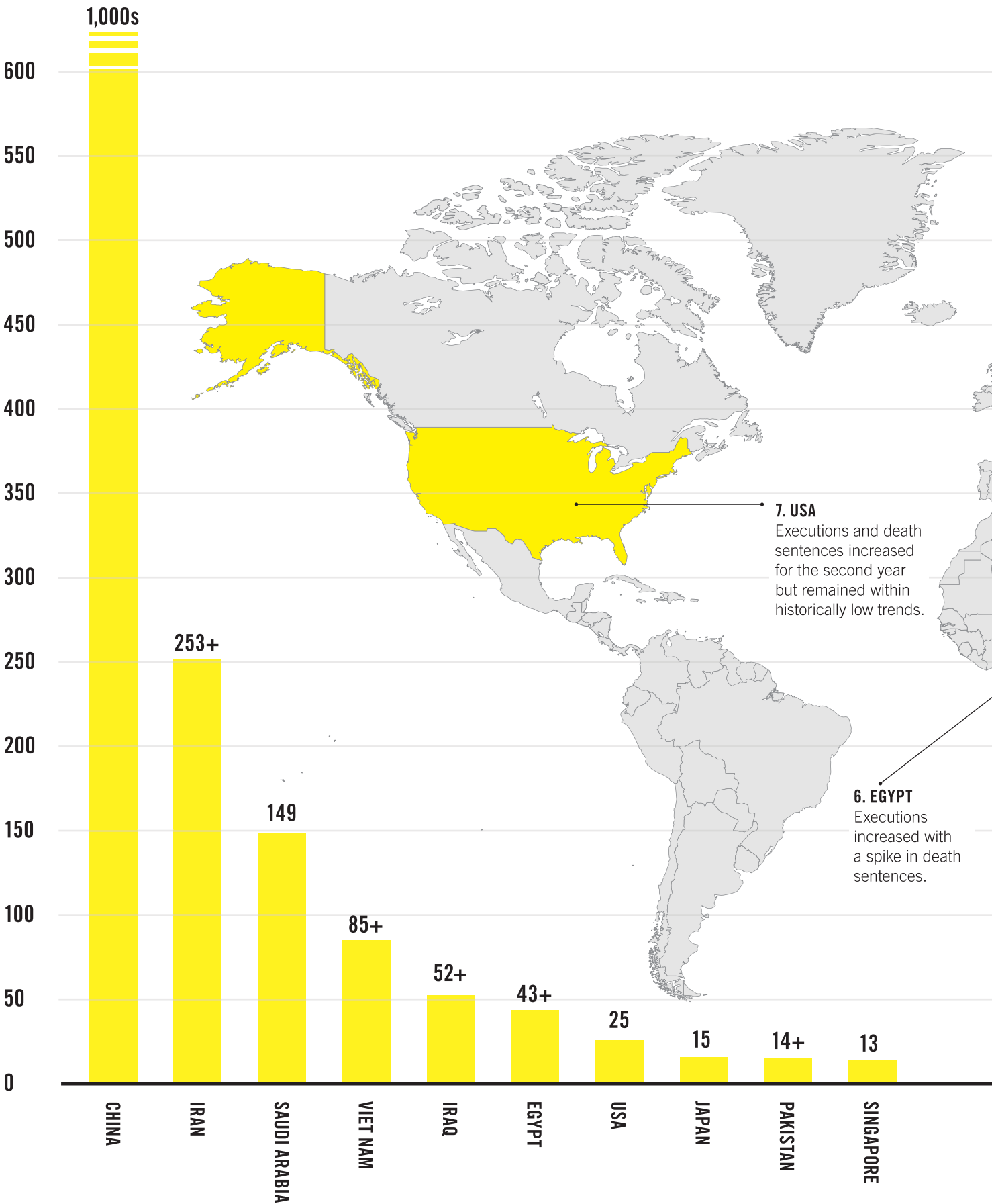
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นขบวนการระดับโลกที่มีผู้ร่วม
การรณรงค์กว่าเจ็ดล้านคน เพื่อให้ทุกคนในโลกได้รับการคุ้มครอง
ด้านสิทธิมนุษยชน เรามีวิสัยทัศน์ว่าทุกคนควรได้รับสิทธิทุกประการ
ตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และมาตรฐาน
สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ เราเป็นหน่วยงานอิสระไม่ขึ้นกับรัฐบาล
อุดมการณ์ทางการเมือง ไม่มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือศาสนา
และได้รับการสนับสนุนจากค่าสมาชิกและการบริจาคจากสาธารณะ

สารบัญ

หมายเหตุเกี่ยวกับสถิติการใช้โทษประหารชีวิตของ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล	6
การใช้โทษประหารชีวิตในปี 2561	8
แนวโน้มระดับโลก	8
การประหารชีวิต	10
การกำหนดโทษประหารชีวิต	14
การเปลี่ยนโทษ การอภัยโทษ และการล้างมลทิน	15
โทษประหารชีวิตในปี 2561 ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ	15
ภาพรวมของภูมิภาค	18
เอเชีย-แปซิฟิก: แนวโน้มของภูมิภาค	18
ภาคผนวก I: การประหารชีวิตและการตัดสินให้ประหารชีวิต ในปี 2561	34
การประหารชีวิตที่มีการบันทึกข้อมูลไว้ได้ในปี 2561	34
การตัดสินให้ประหารชีวิตที่มีการบันทึกข้อมูลไว้ได้ในปี 2561	35
ภาคผนวก II: ประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตและประเทศที่ยังคง บทลงโทษประหารชีวิต ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2561	36
ภาคผนวก III: การให้สัตยาบันรับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2561	38
ภาคผนวก IV: ผลการออกเสียงในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ แห่งสหประชาชาติในมติที่ 73/175 รับรองเมื่อ 17 ธันวาคม 2561	41

EXECUTING COUNTRIES IN 2018

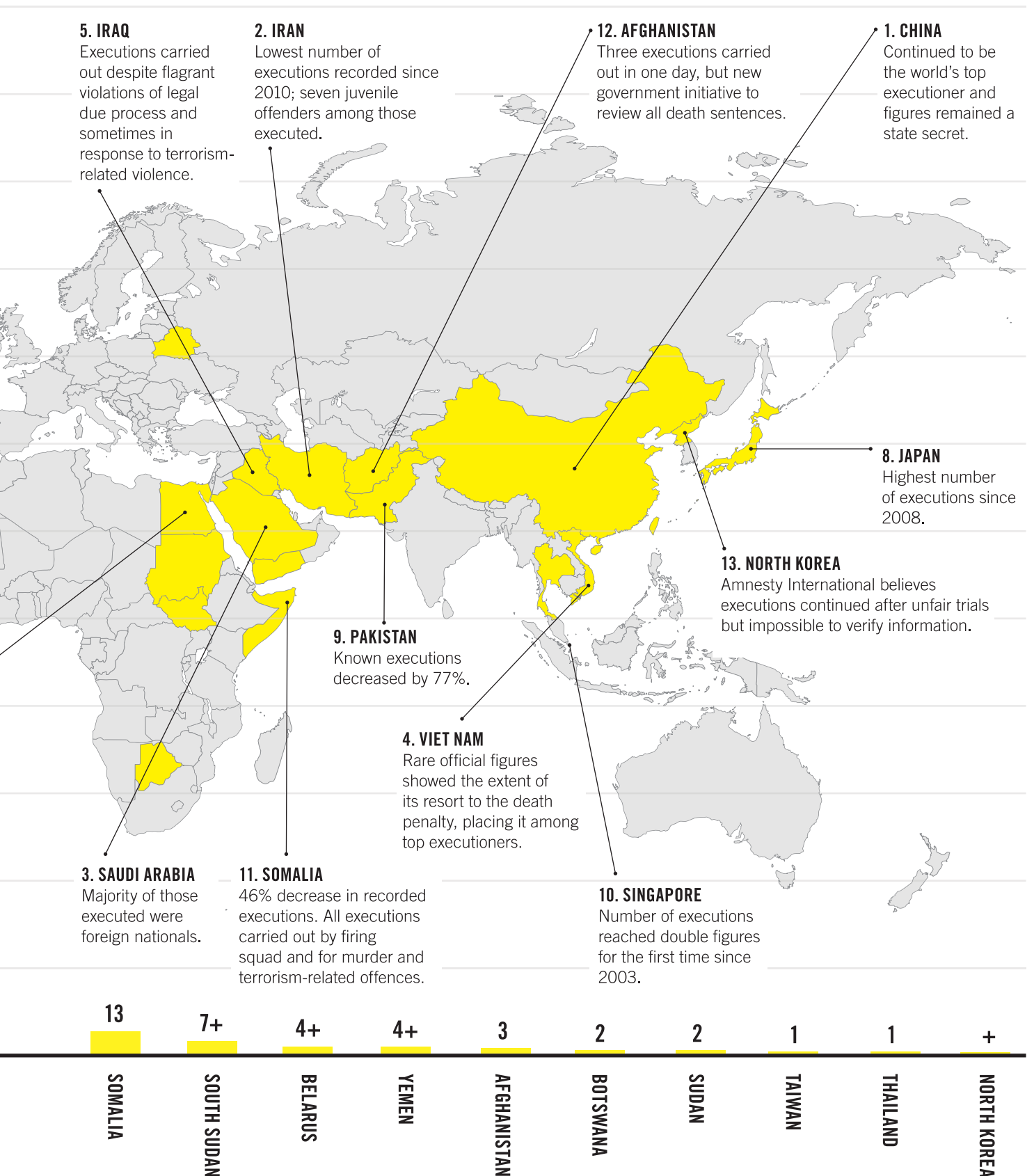
This map indicates the general locations of boundaries and jurisdictions and should not be interpreted as Amnesty International's view on disputed territories.

The 13 countries numbered on the map have persistently executed in the past five years (2014–2018).

+ indicates that the figure that Amnesty International has calculated is a minimum. Where + is not preceded by a number, this means Amnesty International is confident that there was more than one execution but it was not possible to establish a figure.

Judicial executions may have taken place in Syria. However, Amnesty International was unable to confirm any figures due to the internal armed conflict.

หมายเหตุเกี่ยวกับสถิติการใช้โทษประหารชีวิตของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล

รายงานฉบับนี้ครอบคลุมข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตตามคำสั่งศาลระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม 2561 เช่นเดียวกับปีที่ผ่านๆ มา เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากหลายแหล่ง ทั้งตัวเลขอย่างเป็นทางการ ข้อมูลจากผู้ที่ถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต ครอบครัวและตัวแทนของพวกเขา ข้อมูลจากองค์กรภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลรายงานเฉพาะการประหารชีวิต การตัดสินให้ประหารชีวิต และแง่มุมอื่น ๆ ของการใช้โทษประหารชีวิตรวมทั้งการเปลี่ยนโทษและการล้างมลทิน โดยใช้สถิติที่น่าเชื่อถือได้มากที่สุด รัฐบาลในหลายประเทศไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิต ทำให้ยากที่จะยืนยันข้อเท็จจริง ในประเทศเบลารุส จีน และเวียดนาม ทางทหารของประเทศเหล่านี้ถือว่าข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตเป็นความลับทางราชการ ระหว่างปี 2561 เราแทบไม่ได้รับข้อมูลจากบางประเทศเลย โดยเฉพาะลาว เกาหลีเหนือ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี) และซีเรีย เนื่องจากการควบคุมอย่างเข้มงวดของรัฐและ/หรือการขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

ด้วยเหตุดังกล่าว ตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลจึงเป็นตัวเลขขั้นต่ำ โดยมีข้อยกเว้นเพียงในบางกรณี และหากได้รับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบางประเทศในปีก่อน ๆ จะมีการใส่เป็นหมายเหตุไว้ในรายงาน

ตั้งแต่ปี 2552 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลยุติการตีพิมพ์ตัวเลขประมาณสถิติการใช้โทษประหารชีวิตในจีน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลประกาศชัดเจนเสมอมาว่า ตัวเลขที่สามารถตีพิมพ์ได้เกี่ยวกับประเทศจีนต่ำกว่าความเป็นจริงมาก เนื่องจากการควบคุมการเข้าถึงข้อมูล การตัดสินใจไม่ตีพิมพ์ข้อมูลดังกล่าวของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล สะท้อนข้อกังวลว่าทางการจีนอาจนำตัวเลขประเมินของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลไปตีความอย่างไม่ถูกต้อง นับแต่ปี 2552 ทางองค์กรเรียกร้องให้จีนตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทษประหารชีวิตของตน แต่จนถึงทุกวันนี้ จีนยังคงไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ตัวเลขโทษประหารชีวิตใดๆ อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่มีอยู่ชี้ว่ามีการประหารและการตัดสินประหารชีวิตบุคคลหลายพันคนในประเทศจีนในแต่ละปี แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลเรียกร้องอีกครั้งให้ทางการจีน ตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตในจีน

กรณีที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลได้รับและสามารถยืนยันข้อมูลใหม่ภายหลังการตีพิมพ์รายงานแล้ว จะมีการปรับปรุงข้อมูลตัวเลขในเว็บไซต์ www.amnesty.org/en/what-we-do/death-penalty

ในตารางและรายชื่อ เครื่องหมาย “+” ที่ตามหลังชื่อประเทศ อย่างเช่น อินโดนีเซีย (48+) หมายถึงแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลยืนยันว่ามีการประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิตในอินโดนีเซีย 48 ครั้งแต่เชื่อกันว่าจะมีมากกว่า 48 ครั้ง ส่วนเครื่องหมาย “+” ที่อยู่หลังประเทศและไม่มีตัวเลขอยู่ด้านหน้า อย่างเช่น อิหร่าน (+) หมายถึงว่าแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลประมวลข้อมูลจากหลักฐานเชื่อว่าการประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิต (มากกว่าหนึ่งครั้ง) ในประเทศนั้น เพียงแต่

ไม่มีข้อมูลมากพอที่จะระบุตัวเลขขั้นต่ำที่น่าเชื่อถือได้ สำหรับการคำนวณตัวเลขรวมในระดับโลกและภูมิภาค เครื่องหมาย “+” ให้นับว่าเป็น 2 รวมทั้งกรณีของจีน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลต่อต้านโทษประหารชีวิตทุกกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าจะเป็นความผิดในลักษณะใด ไม่ว่าบุคคลจะมีความผิด ความบริสุทธิ์หรือมีบุคลิกภาพอื่นใด หรือไม่ว่าทางการจะใช้วิธีประหารชีวิตแบบใด ทางองค์การรณรงค์ให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตโดยสิ้นเชิง

การใช้โทษประหารชีวิต ในปี 2561

“บ่อยครั้งคนที่ไม่มีเสียงเป็นคนที่ต้อง [โทษประหารชีวิต] ... ช่วงเวลา
ทั้งหมดที่ผมอยู่ในนั้น ผมไม่มีโอกาสได้พบใครเลย ไม่ได้เจอคนที่มีเงินในนั้น
เลย ผมไม่เคยเห็นคนรวยเป็นนักโทษประหารชีวิตสักคน”

เอนดูเว โอลาธุชาห์ นักโทษประหารชีวิตรัฐเทนเนสซี สหรัฐอเมริกา ได้รับการปล่อยตัวเมื่อปี 2555¹

แนวโน้มระดับโลก

จากการประเมินโดยภาพรวมของการใช้โทษประหารชีวิตในปี 2561 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่า แนวโน้มระดับโลกที่มุ่งสู่การยกเลิกการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ที่สุดมีมากที่สุดยังเดินทางต่อไป แม้จะมีความถดถอยอยู่บ้างในไม่กี่ประเทศ

ที่น่าประหลาดใจมากที่สุดคือจำนวนการประหารชีวิตจากข้อมูลที่ทราบลดลงกว่า 30% นับเป็นตัวเลขต่ำสุดที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยรายงานมาในรอบทศวรรษ สะท้อนให้เห็นแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญในประเทศที่เป็นแกนนำของการประหารชีวิตโลก เช่น ประเทศ**อิหร่าน** **อิรัก** **ปากีสถาน** และ**โซมาเลีย** และทำนองเดียวกันจำนวนประเทศซึ่งมีข้อมูลว่ายังคงประหารชีวิตประชาชนก็ลดลงเช่นกัน

แต่บางประเทศก็สวนกระแสที่เป็นเชิงบวกอย่างสิ้นเชิง ประเทศไทยได้ประหารชีวิตบุคคลเป็นครั้งแรกนับแต่ปี 2552 และหลายประเทศได้ประหารชีวิตบุคคลเป็นจำนวนต่อปีที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งประเทศ**เบลารุส** **ญี่ปุ่น** **สิงคโปร์** **ซูดานใต้** และ**สหรัฐอเมริกา** ยังมีข้อกังวลมากขึ้นเนื่องจากการกำหนดโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างมากในบางประเทศ โดยเฉพาะ**อียิปต์** และ**อิรัก** ตัวเลขที่ได้รับการเปิดเผย ซึ่งแม้ที่ผ่านมาจะถูกเก็บเป็นความลับของทางการเวียตนาม ชี้ให้เห็นระดับ

¹UN Web TV, *โทษประหารชีวิต: ความยากจนและสิทธิที่จะมีทนายความ Death penalty: Poverty and the right to legal representation*, 25 กันยายน 2561, <http://webtv.un.org/meetings-events/other-meetingsevents/watch/death-penalty-poverty-and-the-right-to-legal-representation/5840076517001>

ความรุนแรงของการหันไปใช้โทษประหารชีวิตมากขึ้น ทำให้เวียดนามกลายเป็นหนึ่งในประเทศแถวหน้าด้านการประหารชีวิตประชาชน ข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตในประเทศจีนยังคงเป็นความลับต่อไป ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่าจีนยังคงใช้โทษประหารชีวิตและประหารชีวิตประชาชนเป็นจำนวนหลายพันคน

อีกด้านหนึ่ง หลายประเทศมุ่งหน้าไปสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิตอย่างสิ้นเชิงในปีที่ผ่านมา ประเทศ**บูร์กินาฟาโซ**ยกเลิกโทษประหารชีวิตในประมวลกฎหมายอาญาเมื่อเดือนมิถุนายนในเดือนกุมภาพันธ์ 2561 ประธานาธิบดี**แกมเบีย**ประกาศใช้ข้อตกลงชั่วคราวอย่างเป็นทางการเพื่อพักใช้การประหารชีวิต และในเดือนกันยายน แกมเบียเข้าเป็นรัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่มีเป้าหมายยกเลิกโทษประหารชีวิต **รัฐบาลมาเลเซีย**ได้ประกาศใช้ข้อตกลงชั่วคราวอย่างเป็นทางการเพื่อพักใช้การประหารชีวิตในเดือนกรกฎาคม และประกาศปฏิรูปกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตในเดือนตุลาคม ในเดือนเดียวกัน ศาลประกาศว่าบทลงโทษประหารชีวิตในรัฐอชิงตันของ**สหรัฐอเมริกา**ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ทว่าภายในเชิงบวกเหล่านี้ยังได้รับการสนับสนุนจากความก้าวหน้าระดับสากล ในวันที่ 17 ธันวาคม ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้รับรองด้วยเสียงสนับสนุนมากเป็นประวัติการณ์ ต่อมติข้อที่ 7 เพื่อเรียกร้องให้รัฐที่ยังคงใช้โทษประหารชีวิต จัดทำข้อตกลงเพื่อพักใช้การประหารชีวิตชั่วคราว โดยมีแนวโน้มมุ่งสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิต จากจำนวนรัฐภาคีสหประชาชาติ 193 แห่ง มีอยู่ 121 ประเทศที่ออกเสียงเห็นชอบต่อข้อมตินี้ ไม่เห็นชอบ 35 เสียง และงดออกเสียง 32 ประเทศ นับเป็นครั้งแรกที่ประเทศ**โตมินิกา ลิเบีย มาเลเซีย และปาเลสไตน์**เปลี่ยนใจหันมาออกเสียงสนับสนุนข้อมตินี้ ในขณะที่ประเทศ**แอนติกาและบาร์บูดา กายอานา และชูดานใต้**เปลี่ยนจากการออกเสียงคัดค้านมาเป็นงดออกเสียง ประเทศ**อิเควทอเรียลกินี แกมเบีย มอริเชียส ไนเจอร์ และรวันดา**ออกเสียงอีกครั้งหนึ่งเพื่อแสดงความเห็นชอบข้อตกลงพักใช้โทษประหารชีวิตชั่วคราว หลังจากที่ออกเสียงเช่นนั้นเมื่อปี 2559 ห้าประเทศได้เปลี่ยนใจจากการออกเสียงเมื่อปี 2559 โดยประเทศ**นาอูรู**เปลี่ยนจากการออกเสียงเห็นชอบมาเป็นการออกเสียงคัดค้าน ส่วนประเทศ**บาห์เรนและซิมบับเว**เปลี่ยนจากการงดออกเสียงมาเป็นการคัดค้าน ประเทศ**คองโก** (สาธารณรัฐประชาธิปไตย) และ**กินี**เปลี่ยนจากการออกเสียงเห็นชอบมาเป็นงดออกเสียง²

เสียงสนับสนุนที่เพิ่มขึ้นต่อข้อมตินี้ในปี 2561 เป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงฉันทามติระดับโลก ที่มุ่งหน้าสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิต

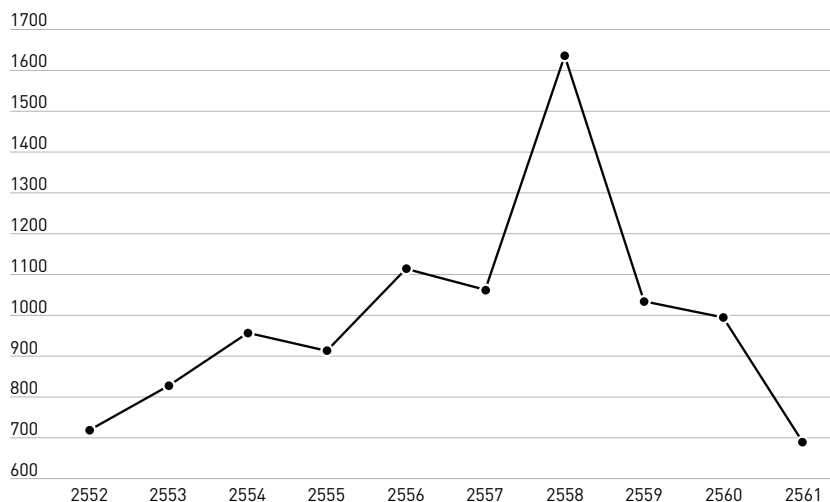
---

² มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติข้อ 73/175 วันที่ 17 ธันวาคม 2561 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการออกเสียง โปรดดู ภาคผนวก IV ของรายงานนี้ ภายหลังการออกเสียง รัฐบาลปาเลสไตน์ประกาศกับสื่อมวลชนว่าเป็นการออกเสียงที่ผิดพลาด เพราะความจริงตั้งใจจะออกเสียงคัดค้านข้อมตินี้

การประหารชีวิต

มีข้อมูลว่าได้เกิดการประหารชีวิตอย่างน้อย 690 ครั้งทั่วโลกในปี 2561 ลดลง 31% เมื่อเทียบกับปี 2560 (อย่างน้อย 993 ครั้ง) นับเป็นจำนวนการประหารชีวิตต่ำสุดเท่าที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยบันทึกมาในรอบทศวรรษ³

การประหารชีวิตทั่วโลก ระหว่างปี 2552 - 2561

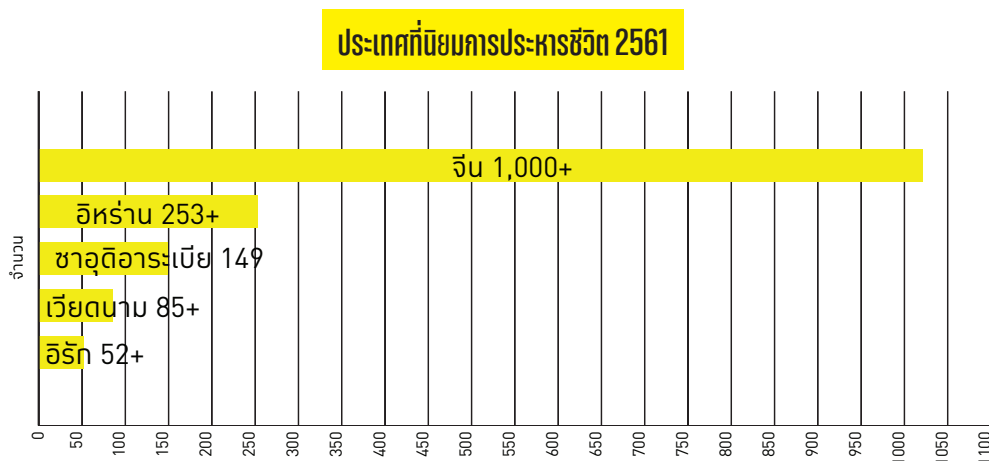
การลดลงอย่างมีนัยสำคัญของตัวเลขนี้ เป็นผลมาจากการลดลงของตัวเลขการประหารชีวิตในบางประเทศที่เคยเป็นประเทศที่มีสถิติประหารชีวิตค่อนข้างสูงในปีก่อน ๆ⁴ ภายหลังการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายปราบปรามยาเสพติดในประเทศ จำนวนการประหารชีวิตในประเทศอิหร่านจากข้อมูลที่มีอยู่ ลดลงอย่างน้อยจาก 507 ครั้งในปี 2560 เป็นอย่างน้อย 253 ครั้งในปี 2561 ซึ่งเท่ากับลดลง 50%

การประหารชีวิตในประเทศอิรักและปากีสถานลดลงประมาณหนึ่งในสามเมื่อเทียบกับปี 2560 โดยสำหรับอิรักลดลงจากอย่างน้อย 125 ครั้งเป็นอย่างน้อย 52 ครั้ง และสำหรับปากีสถาน จากอย่างน้อย 60 ครั้งเป็นอย่างน้อย 14 ครั้ง ประเทศโซมาเลียก็มีการประหารชีวิตลดลงครั้งหนึ่งจาก 24 ครั้งในปี 2560 เป็น 13 ครั้งในปี 2561

³ มีความเป็นไปได้ว่าจำนวนการประหารชีวิตในปี 2561 เป็นตัวเลขต่ำสุดเท่าที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยบันทึกมา นับแต่เริ่มการติดตามข้อมูลเมื่อปี 2522 อย่างไรก็ดี การเปลี่ยนแปลงในแง่การเข้าถึงข้อมูล ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ต่างกัน ในหลายประเทศ และวิธีการเก็บข้อมูลในช่วงหลายทศวรรษในช่วงที่ผ่านมา ทำให้เกิดปัญหาในการเปรียบเทียบตัวเลขอย่างแม่นยำในช่วงเวลาค่อนข้างยาวนาน

⁴ จนถึงปี 2558 แอมเนสตี้นำเสนอตัวเลขการประหารชีวิตในอิหร่านเป็นสองชุดในรายงานการใช้โทษประหารชีวิตระดับโลก กล่าวคือ ตัวเลขการประหารชีวิตอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นตัวเลขที่ทางหน่วยงานได้ใช้จัดทำอินโฟกราฟิกและคำบรรยาย ส่วนอีกตัวหนึ่งเป็นจำนวนการประหารชีวิตซึ่งเป็นข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งทางองค์กรสามารถยืนยันยันได้ (โดยใช้วิธีการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการนับซ้ำ) นับแต่ปี 2549 เป็นต้นมา แอมเนสตี้ได้ใช้ตัวเลขที่ผสมรวมระหว่างตัวเลขการประหารชีวิตอย่างเป็นทางการกับตัวเลขการประหารชีวิตอย่างไม่เป็นทางการที่ทางหน่วยงานยืนยันได้

แม้จะมีการลดลงเช่นนี้ แต่ประเทศอิหร่านก็ยังคงเป็นประเทศที่ประหารชีวิตมากกว่าหนึ่งในสามของการประหารชีวิตที่มีการบันทึกข้อมูลได้ และ 78% ของการประหารชีวิตที่มีข้อมูล เกิดขึ้นแค่ในสี่ประเทศ ได้แก่ **อิหร่าน ซาอุดีอาระเบีย เวียดนาม และอิรัก**

เช่นเดียวกับในปีที่ผ่านมา ๆ มา จำนวนการประหารชีวิตระดับโลกที่เสนอไม่ครอบคลุมการประหารชีวิตอีกหลายพันครั้งที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่าเกิดขึ้นในประเทศจีน ซึ่งมีการเก็บข้อมูลเหล่านี้เป็นความลับทางราชการ⁵

ทางการ**เวียดนาม**ระบุในเดือนพฤศจิกายนว่า มีการประหารชีวิต 85 ครั้งในปี 2561 ทำให้เวียดนามกลายเป็นหนึ่งในห้าประเทศที่มีการประหารชีวิตมากที่สุดในโลก อันเป็นการยืนยันความวิตกกังวลมานานของเราว่าน่าจะมีการใช้โทษประหารชีวิตอย่างรุนแรงในประเทศนี้ ทางองค์กรยังกังวลกับการประหารชีวิตที่เพิ่มขึ้นใน**สหรัฐอเมริกา** ซึ่งมีตัวเลขการประหารชีวิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อยติดต่อกันเป็นปีที่สอง (จาก 23 ครั้งในปี 2560 เป็น 25 ครั้งในปี 2561) ในประเทศ**ญี่ปุ่น**และ**สิงคโปร์**มีรายงานตัวเลขการประหารชีวิตต่อปีสูงสุดในรอบทศวรรษ ใน**ชูดานใต้**มีรายงานการประหารชีวิตเพิ่มขึ้นเกือบสองเท่า จาก 4 ครั้งในปี 2550 เป็น 7+ ครั้งในปี 2561 และในเบลารุสมีการประหารชีวิตต่อปีเพิ่มขึ้นสองเท่าเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (จาก 2+ ครั้งในปี 2560 เป็น 4+ ครั้งในปี 2561)

⁵ ในปี 2552 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยุติการตีพิมพ์ตัวเลขประมาณสถิติการใช้โทษประหารชีวิตในจีน ซึ่งถือว่าข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตเป็นความลับทางราชการ ทางองค์กรได้ท้าทายทางการจีนให้พิสูจน์ข้ออ้างของตนว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในการลดการใช้โทษประหารชีวิตด้วยการตีพิมพ์ตัวเลขเหล่านี้ในรายงานของทางตนเอง แต่ก็ยังไม่ได้มีการตีพิมพ์ข้อมูลเหล่านี้ เช่นเดียวกับในอีกหลายประเทศ (โปรดดู 'หมายเหตุเกี่ยวกับสถิติการใช้โทษประหารชีวิตของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล' ในรายงานนี้สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม)

ตัวเลขการประหารชีวิตระดับโลกที่บันทึกได้ในปี 2561⁶

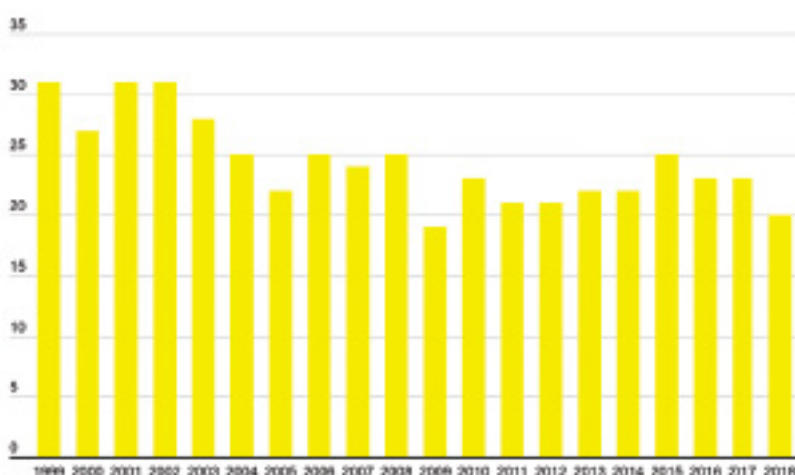
อัฟกานิสถาน (3), เบลารุส (4+), บอตสวานา (2), จีน (+), อียิปต์ (43+), อิหร่าน (253+), อิรัก (52+), ญี่ปุ่น (15), เกาหลีเหนือ (+), ปากีสถาน (14+), ซาอุดีอาระเบีย (149), สิงคโปร์ (13), โซมาเลีย (13: จูบาแลนด์ 10, สหพันธ์สาธารณรัฐโซมาเลีย 3), ซูดานใต้ (7+), ซูดาน (2), ไต้หวัน (1), ไทย (1), สหรัฐอเมริกา (25), เวียดนาม (85+), เยเมน (4+)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลการประหารชีวิตได้ใน 20 ประเทศ ซึ่งน้อยลงสามประเทศเมื่อเทียบกับปี 2560 และน้อยลง 10 ประเทศเมื่อเทียบกับสองทศวรรษก่อนหน้านี้ (31 ประเทศในปี 2542)

ในปี 2561 ประเทศ**บอตสวานา ซูดาน ไต้หวัน**และ**ไทย**ต่างได้หันมาประหารชีวิตประชาชนอีกครั้ง แต่ก็มีการประหารชีวิตรวมกันเพียงหกครั้งจากจำนวนการประหารชีวิตทั่วโลก⁷

จำนวนประเทศที่มีการประหารชีวิต ระหว่างปี 2542 - 2561

ไม่มีรายงานการประหารชีวิตในประเทศ**บาห์เรน บังคลาเทศ จอร์แดน คูเวต มาเลเซีย ปาเลสไตน์** และ**สหรัฐอเมริกา** แม้จะมีการประหารชีวิตในประเทศเหล่านี้เมื่อปี 2560

⁶ สืบเนื่องจากสงครามที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศเหล่านี้ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันตัวเลขการประหารชีวิตที่เกิดขึ้นในซีเรียในปี 2561 ได้

⁷ ก่อนปี 2561 ประเทศบอตสวานา ซูดานและไต้หวันต่างเคยประหารชีวิตเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2559 ส่วนไทยประหารชีวิตเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2552

วิธีการประหารชีวิตในปี 2561

ตัดศีรษะ	ซาอุดีอาระเบีย									
ฉีดไฟฟ้า	สหรัฐ									
แขวนคอ	อัฟกานิสถาน	บอตสวานา	อียิปต์	อิหร่าน	อิรัก	ญี่ปุ่น	ปากีสถาน	สิงคโปร์	ซูดานใต้	ซูดาน
ฉีดยา	จีน	ไทย	สหรัฐ	เวียดนาม						
ยิงเป้า	เบลารุส	จีน	เกาหลีเหนือ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี)	โซมาเลีย	ไต้หวัน	เยเมน				

สอดคล้องกับหลายปีก่อนหน้านี้ แอมเนสตี้ไม่ได้รับรายงานว่ามีคำสั่งให้ประหารชีวิตบุคคลด้วยการขว้างก้อนหินอีกในปี 2561 แต่มีรายงานว่าการกำหนดโทษประหารชีวิตด้วยการขว้างก้อนหินอีกสองครั้งในอิหร่าน

จำนวนประเทศที่มีการประหารชีวิต ซึ่งเป็นสมาชิกของหน่วยงานระหว่างประเทศและระหว่างรัฐบาลในปี 2561

- องค์การรัฐอเมริกัน (Organization of American States): 1 จาก 35 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ สหรัฐอเมริกา
- องค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (Organization for Security and Co-operation in Europe): 2 จาก 57 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ เบลารุส และสหรัฐอเมริกา
- สหภาพแอฟริกา (African Union): 5 จาก 55 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ บอตสวานา อียิปต์ โซมาเลีย ซูดานใต้และซูดาน
- สันนิบาตรัฐอาหรับ (League of Arab States): 5 จาก 22 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ อียิปต์ อิรัก ซาอุดีอาระเบีย โซมาเลีย และเยเมน
- สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations): 3 จาก 10 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม
- เครือจักรภพ (Commonwealth): 4 จาก 53 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ บังกลาเทศ บอตสวานา ปากีสถาน และสิงคโปร์
- ประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส (Francophonie): 2 จาก 54 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ อียิปต์ และเวียดนาม
- กลุ่มประเทศอุตสาหกรรม G8: 2 จาก 8 ประเทศ มีการประหารชีวิต ได้แก่ ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา
- องค์การสหประชาชาติ: 19 จาก 193 ประเทศ มีการประหารชีวิต โดย 174 ประเทศ (หรือ 90%) ไม่มีการประหารชีวิตเลย

การกำหนดโทษประหารชีวิต

ในปี 2561 เราบันทึกข้อมูลการกำหนดโทษประหารชีวิตในระดับโลกได้ 2,541 ครั้ง ลดลงเล็กน้อยจาก 2,591 ครั้งในปี 2560 อย่างไรก็ตาม ปีจี้แปร์พันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลการกำหนดโทษประหารชีวิตในบางประเทศ ทำให้การเปรียบเทียบตัวเลขระดับโลกในปีนี้กับปีที่ผ่านมา เป็นปัญหาท้าทายด้านวิธีการได้มาซึ่งข้อมูล

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่ได้รับตัวเลขอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการกำหนดโทษประหารชีวิตในประเทศ**ไนจีเรีย ศรีลังกา และแซมเบีย** สามประเทศซึ่งมีข้อมูลการกำหนดโทษประหารชีวิตจำนวนมากในปีก่อนหน้านี้ ในทางตรงกันข้าม ข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข่าวอย่างเป็นทางการระบุว่า มีการกำหนดโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในประเทศ**มาเลเซีย**เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ๗ มาซึ่งทางการไม่ยอมเปิดเผยข้อมูล ข้อมูลใหม่ที่ได้รับมาจากการ**เวียดนาม**เมื่อเดือนพฤศจิกายนระบุว่า ในปีที่ผ่านมา มีการกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่ 122 ครั้ง

จำนวนประเทศที่มีการกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่เพิ่มขึ้นหนึ่งประเทศ จาก 53 ประเทศในปี 2560 เป็น 54 ประเทศในปี 2561

มีข้อมูลว่าหกประเทศได้กำหนดโทษประหารชีวิตในปี 2561 หลังจากเว้นมาช่วงหนึ่ง ได้แก่ ประเทศ**ซาอุดีอาระเบีย โอมาน ปาปัวนิวกินี เกาหลีใต้ ยูกันดา** ส่วนอีกห้าประเทศ ได้แก่ ประเทศ**บรูไนดารุสซาลาม อิเควทอเรียลกินี ลาว มัลดีฟส์ ตรินิแดดและโตเบโก** แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถบันทึกข้อมูลว่ามีการกำหนดโทษประหารชีวิตครั้งใหม่ในปีที่ผ่านมา

การกำหนดโทษประหารชีวิตที่บันทึกได้ในระดับโลกในปี 2561

อัฟกานิสถาน (+), แอลจีเรีย (1+), บาห์เรน (12), บังคลาเทศ (229+), เบลารุส (2+), บอตสวานา (5), ชาด (4+), จีน (+), สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก (41), อียิปต์ (717+), แกมเบีย (1), กานา (12), กายอานา (2), อินเดีย (162), อินโดนีเซีย (48+), อิหร่าน (+), อิรัก (271+), ญี่ปุ่น (4), จอร์แดน (16+), เคนยา (12+), คูเวต (34), เลบานอน (5+), ลิเบีย (45+), มาเลเซีย (190), มอริเตเนีย (3), มาลี (18), โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก (10), เมียนมา (9+), ไนจีเรีย (46+), เกาหลีเหนือ (+), โอมาน (4+), ปากีสถาน (250+), ปาเลสไตน์ (State of: 13, พื้นที่ปกครองกลุ่มฮามาส, กาชกา), ปาปัวนิวกินี (9), กาตาร์ (1+), ซาอุดีอาระเบีย (4+), เซียร์ราลีโอน (4), สิงคโปร์ (17), โซมาเลีย (15+: พันแลนด์ 7, สหพันธ์สาธารณรัฐโซมาเลีย 7, จูบาลแลนด์ 1), เกาหลีใต้ (1), ซูดานใต้ (8+), ศรีลังกา (17+), ซูดาน (8), ไต้หวัน (3), แทนซาเนีย (4+), ไทย (33+), ตูนิเซีย (12+), ยูกันดา (5), สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (10+), สหรัฐอเมริกา (45), เวียดนาม (122+), เยเมน (13+), แซมเบีย (21+), ซิมบับเว (5+)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกการกำหนดโทษประหารชีวิตครั้งใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญใน**อียิปต์** (78%) จากอย่างน้อย 402 ครั้งในปี 2560 เป็นอย่างน้อย 717 ครั้งในปี 2561 ส่วน**อิรัก**กำหนดโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้นสี่เท่าจากข้อมูลที่เรา มีอยู่ จาก 65 ครั้งในปี 2560 เป็น 271 ครั้งในปี 2561 **กานา คูเวต และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์**เพิ่มจำนวนการกำหนดโทษประหารชีวิตเกือบสองเท่าในปี 2561 เมื่อเทียบกับปี 2560 โดยใน**กานา**เพิ่มจาก 7 เป็น 12 ครั้ง

คูเวตจาก 15 เป็น 34 ครั้ง และ**สหรัฐอเมริกา**รับ**เอมิเรตส์**จาก 5 เป็นอย่างน้อย 10 ครั้ง การกำหนดโทษประหารชีวิตใน**ลิเบีย**เพิ่มจาก 3 ครั้งเป็นอย่างน้อย 45 ครั้งภายหลังศาลตัดสินคดีที่มีจำเลย 45 คน

ข้อมูลที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับมา ชี้ให้เห็นการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของการกำหนดโทษประหารชีวิตเมื่อเทียบกับปี 2560 ใน**แอลจีเรีย** (จากอย่างน้อย 27 ครั้งเป็นอย่างน้อย 1 ครั้ง) **เคนยา** (จากอย่างน้อย 21 ครั้งเป็นอย่างน้อย 12 ครั้ง) **เซียร์ราลีโอน** (จาก 21 ครั้งเป็น 4 ครั้ง) **ซูดานใต้** (จากอย่างน้อย 16 ครั้งเป็นอย่างน้อย 8 ครั้ง) และ**ตูนิเซีย** (จากอย่างน้อย 25 ครั้งเป็นอย่างน้อย 12 ครั้ง)

มีข้อมูลว่ามีประชาชนอย่างน้อย 19,326 คนที่ถูกกำหนดโทษประหารชีวิตทั่วโลกนับจนถึงสิ้นปี 2561⁸

การเปลี่ยนโทษ การอภัยโทษ และการล้างมลทิน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลการเปลี่ยนโทษ หรือการอภัยโทษให้กับโทษประหารชีวิตได้ใน 25 ประเทศ ได้แก่ อัฟกานิสถาน บาห์เรน บังคลาเทศ บาร์เบโดส บอตสวานา จีน อียิปต์ กายอานา อินเดีย อิหร่าน คูเวต มาลาวี มาเลเซีย มัลดีฟส์ โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก ปากีสถาน ปาปัวนิวกินี กาตาร์ เซนต์คิตส์และเนวิส เกาหลีใต้ ซูดานใต้ ซูดาน แทนซาเนีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา⁹

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกจำนวนการล้างมลทินนักโทษประหารชีวิตอย่างน้อยแปดครั้งได้ในสี่ประเทศ ได้แก่ 10 อียิปต์ (1+) คูเวต (3) มาลาวี (2) สหรัฐอเมริกา (2)

โทษประหารชีวิตในปี 2561 ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

โทษประหารชีวิตยังถูกใช้ในลักษณะที่ละเมิดกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศต่อไปในปี 2561 ตัวอย่างเช่น:

มีข้อมูลการประหารชีวิตประชาชนต่อสาธารณะอย่างน้อย 13 ครั้งในอิหร่าน

⁸ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่าหลายประเทศมีจำนวนนักโทษที่ถูกตัดสินประหารชีวิตจำนวนมาก แต่เราไม่มีตัวเลขหรือไม่สามารถคาดการณ์จำนวนที่เหมาะสมได้ รวมทั้งจีน อียิปต์ อิหร่าน เกาหลีเหนือ และซาอุดีอาระเบีย

⁹ การเปลี่ยนโทษเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนจากการกำหนดโทษประหารชีวิต เป็นโทษที่มีความรุนแรงน้อยกว่า อย่างเช่น โทษจำคุก โดยมักเป็นไปตามคำสั่งของศาลในชั้นอุทธรณ์ แต่บางกรณีก็เป็นคำสั่งของฝ่ายบริหาร การอภัยโทษจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับโทษเด็ดขาดแล้ว และไม่มีโอกาสจะถูกลงโทษเพิ่มเติมอีก

¹⁰ การล้างมลทินเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากศาลกำหนดโทษและสิ้นสุดกระบวนการอุทธรณ์คดีแล้ว เป็นการยกเลิกความผิดที่มีต่อผู้ถูกศาลลงโทษ หรือให้มีการยกฟ้องจากคดีอาญา จึงถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ในสายตาของกฎหมาย

ผู้ถูกประหาร 7 คนในอิหร่าน กระทำความผิดขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่ายังมีนักโทษประหารชีวิตที่เป็นเยาวชนอยู่ในอิหร่าน, ปากีสถาน, ซาอุดีอาระเบีย และชูดานใต้¹¹

มีการประหาร**ผู้มีความบกพร่องทางจิตหรือสติปัญญา**ในหลายประเทศ รวมทั้ง ญี่ปุ่น มัลดีฟส์ ปากีสถาน และสหรัฐอเมริกา

มีการประหารชีวิตประชาชนภายหลังกระบวนการพิจารณาคดีที่ไม่สอดคล้องกับ**มาตรฐานการพิจารณา**ระหว่างประเทศในหลายประเทศ รวมทั้ง บังคลาเทศ เบลารุส จีน อียิปต์ อิหร่าน อิรัก มาเลเซีย เกาหลีเหนือ ปากีสถาน ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ และเวียดนาม

มีการใช้ “**คำสารภาพ**” ที่ได้มาจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย เป็นหลักฐานเพื่อเอาผิดและกำหนดโทษประหารชีวิตให้กับบุคคลใน อียิปต์ บาห์เรน จีน อิหร่าน อิรักและ ซาอุดีอาระเบีย

มีการกำหนดโทษประหารชีวิตในการพิจารณาลับหลัง**จำเลย**ในบังคลาเทศ อียิปต์ และ ปาเลสไตน์

มีการใช้โทษประหารชีวิตเชิงบังคับในกานา อิหร่าน มาเลเซีย เมียนมา ไนจีเรีย ปากีสถาน ซาอุดีอาระเบีย และสิงคโปร์¹²

มีการตัดสินประหารชีวิตพลเรือนโดยศาลทหารในอียิปต์และปากีสถาน มีการใช้**ศาลพิเศษ**เพื่อลงโทษประหารชีวิตในบังคลาเทศ อิหร่าน และปากีสถาน

มีการกำหนดโทษประหารชีวิตกับ**ความผิดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการฆ่าคนตายโดยเจตนา** ซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ว่าเป็น “อาชญากรรมร้ายแรงขั้นสุด” ตามกฎหมายระหว่างประเทศ¹³

¹¹ มักจะมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับอายุของนักโทษกรณีที่ไม่มียานหลักฐานเกี่ยวกับอายุที่ชัดเจน เช่น กรณีที่ไม่มีสูติบัตร รัฐบาลควรใช้หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมทั้งหมดกรณีที่มีข้อโต้แย้งเรื่องอายุ การปฏิบัติที่ดีในการประเมินอายุรวมถึงการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกาย จิตวิทยาและสังคม โดยควรนำแต่ละหลักเกณฑ์เหล่านี้มาใช้และยกประโยชน์ให้กับความสงสัยกรณีที่มีข้อสงสัยได้แก่ ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นเยาวชนผู้กระทำความผิด และควรประกันไม่ให้มีการใช้โทษประหารชีวิต แนวทางนี้สอดคล้องกับหลักการซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และควรเป็นข้อพิจารณาหลักในการปฏิบัติใด ๆ เกี่ยวกับเด็ก เป็นไปตามข้อ 3(1) ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UN Convention on the Rights of the Child)

¹² โทษประหารชีวิตเชิงบังคับไม่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เนื่องจาก “ไม่อนุญาตให้มีการพิจารณาเงื่อนไขส่วนบุคคลของจำเลย หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับความผิดแต่ละประเภทเป็นการเฉพาะ” คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, *Pagdayawon Rolando v. Philippines*, ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน, Communication No. 1110/2002, UN Doc. CCPR/C/82/D/1110/2002 (2004) ย่อหน้า 5.2

¹³ ตามที่กำหนดในข้อ 6 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

- มีรายงานการประหารชีวิตประชาชนใน**คดียาเสพติด**ในสี่ประเทศ ได้แก่ จีน (+) อิหร่าน (25) สิงคโปร์ (11) ซาอุดีอาระเบีย (60) คิดเป็นสัดส่วน 14% ของจำนวนทั้งหมดทั่วโลก และนับว่าลดลงจาก 28% ในปี 2560 ซึ่งในขณะนั้นเรายังไม่มีข้อมูลจากประเทศเวียดนาม
  - มีรายงานการกำหนดโทษประหารชีวิต 226 ครั้งใน 14 ประเทศ ได้แก่ บาห์เรน (2) บังกลาเทศ (2) จีน (+) อียิปต์ (11) อินโดนีเซีย (39) อิหร่าน (+) อิรัก (1) คูเวต (2) มาเลเซีย (136) ปากีสถาน (2) สิงคโปร์ (16) ศรีลังกา (6) ไทย (3+) เวียดนาม (+)
  - มีการใช้โทษประหารชีวิตใน**อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ** รวมทั้งการทุจริตในจีน อิหร่าน และเวียดนาม¹⁴
  - **“ความผิดฐานดูหมิ่นศาสนาของศาสนาอิสลาม”** ในปากีสถาน
  - **ความผิดฐานลักพาตัว** (อิรัก อิหร่าน) ลักพาตัวและทรมาน (ซาอุดีอาระเบีย) **ข่มขืนกระทำชำเรา** (ซาอุดีอาระเบีย)
  - **“ความผิดฐานขบถ”** ในรูปแบบที่แตกต่างกันทั้ง “การกระทำที่คุกคามความมั่นคงของรัฐ” “ความร่วมมือ” กับหน่วยงานต่างชาติ “จารกรรม” “การตั้งคำถามกับนโยบายของผู้นำ” การเข้าร่วมกับ “ขบวนการก่อความไม่สงบและก่อการร้าย” และ “ความผิดต่อรัฐ” ไม่ว่าจะเป็นความผิดอันเป็นเหตุให้เกิดการสูญเสียชีวิตหรือไม่ก็ตาม ในเลบานอน เกาหลีเหนือ และปาเลสไตน์ (ในกาซา) และซาอุดีอาระเบีย
- การขยายฐานความผิดที่มีโทษประหารชีวิต** ได้แก่ บังกลาเทศ อินเดีย มอริเตเนียและไนจีเรีย (รัฐริเวอร์สเตท)

¹⁴ ทางกรจีนลงโทษประชาชนในอาชญากรรมทางเศรษฐกิจโดยการใช้โทษประหารชีวิตแบบ “รอลงอาญา” ซึ่งในกรณีทั่วไปมักมีการเปลี่ยนเป็นโทษจำคุกแทนหลังใช้โทษได้สองปี และกรณีที่ไม่มีการกระทำความผิดอื่น

ภาพรวมของภูมิภาค

เอเชีย-แปซิฟิก

แนวโน้มของภูมิภาค

- รัฐบาลมาเลเซียประกาศใช้ข้อจำกัดการใช้การประหารชีวิตชั่วคราว และแผนการทบทวนกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิต
- ไทยได้หันกลับมาประหารชีวิตเป็นครั้งแรก นับแต่ปี 2552
- ญี่ปุ่นและสิงคโปร์รายงานจำนวนการประหารชีวิตมากที่สุดเท่าที่บันทึกได้ในรอบทศวรรษ ส่วนการประหารชีวิตในปากีสถานลดลง
- จากตัวเลขการประหารชีวิตที่มักไม่มีการเปิดเผยในเวียดนาม ทำให้เวียดนามกลายเป็นประเทศที่ประหารชีวิตประชาชนมากที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

ประเทศ	การประหารชีวิตที่บันทึกได้ในปี 2561	การกำหนดโทษประหารชีวิตที่บันทึกได้ในปี 2561	จำนวนผู้ที่ถูกกำหนดโทษประหารชีวิตจนถึงสิ้นปี 2561 จากข้อมูลที่มีอยู่
อัฟกานิสถาน	3	+	343+
บังคลาเทศ	0	229+	1,500+
บรูไนดารุสซาลาม	0	0	+
จีน	+	+	+
อินเดีย ¹	0	162	371
อินโดนีเซีย	0	48+	308+
ญี่ปุ่น	15	4	116
ลาว	0	0	315
มาเลเซีย	0	190	1,275

¹ Project 39A, โทษประหารชีวิตในอินเดีย: รายงานสถิติประจำปี 2561, มกราคม 2562, www.project39a.com/annual-statistics

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้ติดตามสถานการณ์รายวันของการใช้โทษประหารชีวิตในอินเดีย แต่ได้ข้อมูลรวมจำนวนการใช้โทษประหารชีวิตที่ลดลงในปี 2561

ประเทศ	การประหารชีวิตที่บันทึกได้ในปี 2561	การกำหนดโทษประหารชีวิตที่บันทึกได้ในปี 2561	จำนวนผู้ที่ถูกกำหนดโทษประหารชีวิตจนถึงสิ้นปี 2561 จากข้อมูลที่มีอยู่
มัลดีฟส์	0	0	15
เมียนมา	0	9+	+
เกาหลีเหนือ	+	+	+
ปากีสถาน	14+	250+	4,864
ปาปัวนิวกินี	0	9	20
สิงคโปร์	13	17	40+
เกาหลีใต้	0	1	61
ศรีลังกา	0	17+	1,299
ไต้หวัน	1	3	42
ไทย	1	33+	551
ตองกา	0	0	0
เวียดนาม	85+	122+	600+

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรายงานจำนวนการประหารชีวิตจากเท่าที่ทราบเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกในปี 2561 (อย่างน้อย 136 ครั้ง) ส่วนใหญ่เป็นเพราะทางการ**เวียดนาม** แทบจะไม่เปิดเผยตัวเลข ตัวเลขรวมของภูมิภาคยังคงผันผวนอันเกิดจากปัญหาการเข้าถึงข้อมูล เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา ตัวเลขรวมของภูมิภาคไม่ได้รวมการประหารชีวิตหลายพันครั้งที่เชื่อว่าเกิดขึ้นในประเทศ**จีน** อย่างไรก็ดี ถือว่าเป็นตัวเลขในระดับใกล้เคียงกับข้อมูลในปีที่ผ่าน ๆ มา (93 ครั้งในปี 2560 และ 130 ครั้งในปี 2559)

ในขณะที่การประหารชีวิตใน**ปากีสถาน**ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยลดลงอีก 77% เมื่อเทียบกับปี 2560 (60 ครั้ง) **ญี่ปุ่น**กลับเพิ่มจำนวนการประหารชีวิตต่อปีถึงสามเท่า (จาก 4 เป็น 15 ครั้ง) โดยเป็นผลมาจากการแขวนคอนักโทษชาย 13 คนในคดีอื้อฉาว การเก็บข้อมูลเป็นความลับยังคงปิดกั้นโอกาสที่จะประเมินแนวโน้มได้อย่างชัดเจนทั้งใน**จีน**และ**เกาหลีเหนือ** รวมถึง**เวียดนาม** ในระดับหนึ่ง

ถ้าประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกประหารชีวิตบุคคล เท่ากับตัวเลขในปี 2560 ทั้งนี้เพราะ**บังคลาเทศ**และ**มาเลเซีย**ไม่มีการประหารชีวิตเลย ในขณะที่**ไต้หวัน**และ**ไทย**ได้หวนกลับมาประหารชีวิตใหม่หลังจากเว้นไปช่วงหนึ่ง **อินโดนีเซีย**ไม่มีการประหารชีวิตเป็นปีที่สองติดต่อกัน

มีการกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่น้อยกว่า 1,100 ครั้งจากข้อมูลที่มีอยู่ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากจำนวน 1,037 ครั้งในปีที่แล้ว การเปลี่ยนแปลงตัวเลขของการกำหนดโทษประหารชีวิตส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตใน**มาเลเซีย**และ**ศรีลังกา** ในมาเลเซีย ทางกรเปิดเผยข้อมูลกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นครั้งแรก แสดงให้เห็นตัวเลขที่สูงกว่าตัวเลขที่เราบันทึกได้จากการสังเกตการณ์ในศาลและการติดตามข่าวจากสื่อในปีก่อน ๆ ทางกรศรีลังกาไม่ยอมเปิดเผยข้อมูล และเชื่อว่าตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตที่รวบรวมโดย

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลน่าจะต่ำกว่าตัวเลขที่แท้จริงเล็กน้อย ศาล**อินเดีย**มีการตัดสินประหารชีวิตเพิ่มขึ้น 50% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (162 ครั้งเมื่อเทียบกับ 108 ครั้ง)²

มีข้อมูลว่า 17 ประเทศได้กำหนดโทษประหารชีวิต มีเพียง**มัลดีฟส์**ที่ไม่ได้สั่งประหารชีวิตเลยในปี 2561 ต่างจากเมื่อปี 2560

การใช้โทษประหารชีวิตในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก มักมีลักษณะที่จะเกิดกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยมีการใช้โทษประหารชีวิตอย่างมหาศาลกับความผิดประเภทต่าง ๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่เป็น “อาชญากรรมร้ายแรงขั้นสุด” ซึ่งอนุญาตให้ใช้โทษประหารชีวิตได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีการนำมาใช้กับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การทุจริต การกระทำที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้ง “การดูหมิ่นศาสนา” และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

มีรายงานการประหารชีวิตในคดียาเสพติดใน**จีนและสิงคโปร์** แต่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันได้ว่า**เวียดนาม**ได้ประหารชีวิตในคดียาเสพติดเมื่อปีที่แล้วหรือไม่ มีข้อมูลว่า เกือบประเทศกำหนดโทษประหารชีวิตในคดียาเสพติด ทำให้เอเชีย-แปซิฟิกยังคงเป็นภูมิภาคที่มีสัดส่วนของประเทศที่ใช้โทษประหารชีวิตกับความผิดเช่นนี้มากที่สุด

พัฒนาการสำคัญของหลายประเทศ

มีการแขวนคอชายสามคนใน**อัฟกานิสถาน**ในวันที่ 28 มกราคม ในข้อหาลักพาตัวและฆาตกรรมเด็ก³ ทางกรให้ข้อมูลกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า มีการประหารชีวิตครั้งเดียวเท่านั้น และระบุว่าคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาคดีที่มีโทษประหารชีวิตซึ่งจัดตั้งโดยสำนักงานอัยการสูงสุด ได้พิจารณา 44 คดีของนักโทษเด็ดขาดที่ถูกสั่งประหารชีวิต และมีข้อเสนอแนะให้เปลี่ยนโทษสำหรับนักโทษ 22 คน ส่วนนักโทษประหารชีวิตอีก 50 คน ได้รับการอภัยโทษ เป็นไปตามความยินยอมของครอบครัวเหยื่อผู้เสียหาย คงเหลือนักโทษประหารชีวิตอยู่อย่างน้อย 343 คนจนถึงสิ้นปี ประมวลกฎหมายอาญาลบใหม่ได้ลดความผิดที่ใช้โทษประหารชีวิตลงจาก 54 เหลือ 14 ฐานความผิด โดยมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2561⁴

ไม่มีรายงานการประหารชีวิตใน**บังคลาเทศ**เป็นครั้งแรกนับแต่ปี 2557 จากจำนวนการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่ที่บ้านกักขังข้อมูลได้ทั้งหมด 229 ครั้ง มี 24 ครั้งที่เป็นการตัดสินประหารชีวิตนักโทษชาย โดยเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และอีก 35 ครั้งเป็นการพิจารณาของ

---

² ตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตในอินเดียในปี 2560 ได้รับการแก้ไขโดย Project 39A จาก 109 เป็น 108 ครั้ง และโปรดดูเชิงอรรถที่ 1

³ “ผู้ลักพาตัวและสังหารอาบาซิน เด็กอายุ 12 ขวบ ถูกแขวนคอที่กรุงคาบูล” “Kidnappers and killers of the 12-year-old Abasin hanged in Kabul”, Khaama Press News Agency, 28 มกราคม 2561, www.khaama.com/kidnappers-and-killers-of-the-12-year-old-abasin-hanged-in-kabul-04369/

⁴ คำสั่งประธานาธิบดีที่ 256 ราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 1260 15 พฤษภาคม 2560

ศาลพิเศษ⁵ อีก 14 ครั้งเป็นการสั่งประหารโดยคณะอนุญาโตตุลาการคดีอาญาระหว่างประเทศ (International Crimes Tribunal) ซึ่งเป็นศาลที่รัฐบาลบังกลาเทศตั้งขึ้นเพื่อสอบสวนการละเมิดสิทธิมนุษยชนในวงกว้าง ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างสงครามเพื่อเอกราชของบังกลาเทศในปี 2514 อีกสองครั้งเป็นการตัดสินลงโทษขั้นรุนแรงสุดในคดีค้ายาเสพติดเมื่อเดือนมิถุนายน มีการแก้ไขกฎหมายให้ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษประหารชีวิตในความผิดเกี่ยวกับการผลิต ลักลอบนำเข้า จำหน่าย หรือใช้สารเมอร์แอมเฟตตามีนและแอมเฟตตามีน ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ซึ่งถือเป็นการละเมิดกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ⁶

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่า**จีน**ยังคงประหารชีวิตและกำหนดโทษประหารชีวิตต่อประชาชนอีกหลายพันคน และยังคงเป็นประเทศที่ประหารชีวิตบุคคลมากที่สุดในโลก โดยทางการจีนยังคงเก็บข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตเป็นความลับทางราชการ ทำให้ไม่สามารถประเมินได้อย่างเป็นอิสระถึงแนวโน้มและข้ออ้างของทางการว่าจะลดการประหารชีวิตได้⁷ หน่วยงานยังคงเรียกร้องให้ทางการจีนดำเนินการอย่างโปร่งใส และเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้อย่างละเอียดและสมบูรณ์

ยังคงมีการใช้โทษประหารชีวิตกับความผิด 46 ประการ รวมทั้งความผิดที่ไม่ใช้ความรุนแรงและไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่เป็น “อาชญากรรมร้ายแรงขั้นสุด” ซึ่งอนุญาโตตุลาการให้โทษประหารชีวิตได้ตามกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ จากการติดตามข้อมูลที่ได้ในระหว่างปีนี้ จากการติดตามคำพิพากษาในฐานข้อมูลออนไลน์ของศาลประชาชนสูงสุด (Supreme People’s Court - SPC)⁸ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล พบว่าคดีที่มีการใช้โทษประหารชีวิตส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ ความผิดฐานฆาตกรรมและยาเสพติด

ในวันที่ 23 มิถุนายน ทางกรมเมืองลูเฟิง มณฑลกว่างตุง ได้ทำการ “ไต่สวนและกำหนดโทษครั้งใหญ่ต่อสาธารณะ” โดยมีการตัดสินว่าจำเลย 10 คนมีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยศาล

---

⁵ เป็นการจัดตั้งศาลตามกฎหมาย Law and Order Disruption Crimes (Speedy Trial) Act, 2002 ซึ่งผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย การสังหารโดยรวบรัดหรือโดยพลการ ระบุว่า ศาลทหารและศาลพิเศษ “ไม่อาจประกันให้เกิดการปฏิบัติที่สอดคล้องอย่างเต็มที่กับมาตรฐานการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม ซึ่งเป็นข้อกำหนดสำหรับคดีที่มีโทษประหารชีวิต” และ “ไม่ควรมีอำนาจในการใช้โทษประหารชีวิต” รายงานของผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย การสังหารโดยรวบรัดหรือโดยพลการ, UN Doc. A/67/275, 9 สิงหาคม 2555 ย่อหน้า 33

⁶ “กฎหมายยาเสพติดฉบับใหม่ลงโทษอย่างรุนแรงต่อผู้ค้ายา” “Revised narcotics control law gets tough with drug traders”, *Dhaka Tribune*, 21 ธันวาคม 2561, www.dhakatribune.com/bangladesh/2018/12/21/revised-narcotics-control-law-gets-tough-with-drug-traders

⁷ ในเดือนธันวาคม โดยอ้างถึงบทสัมภาษณ์ในเรื่องของความพยายามที่จะลดการประหารชีวิต หลี่เซียว ผู้พิพากษาศาลประชาชนสูงสุด กล่าวเสริมว่า “ถ้าเราเปิดเผยตัวเลขให้รู้ คนทั่วไปอาจบอกว่านี่เราประหารคนน้อยเกินไปด้วยซ้ำ” “ผู้พิพากษาจีนให้เหตุผลสนับสนุนโทษประหารชีวิตอย่างไม่เคยทำมาก่อน ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากตะวันตก” “Chinese judges make rare defense of death penalty amid Western criticism”, *รอยเตอร์ส*, 21 ธันวาคม 2561, www.reuters.com/article/us-china-law/chinese-judges-make-rare-defense-of-death-penalty-amid-western-criticism-idUSKCN10K0E3

⁸ Supreme People’s Court Monitor, China Judgments Online สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดู แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *ความลับถึงตายของจีน China’s deadly secrets* (Index: ASA 17/5849/2017)

ประชาชนสูงสุดเห็นชอบให้ใช้โทษประหารชีวิตกับชายทั้ง 10 คน เป็นเหตุให้พวกเขาถูกประหารทันทีในเวลาต่อมา⁹

ศาลได้สั่งประหารอย่างน้อยสองครั้งในคดีการทุจริต โดยคดีแรกเป็น “โทษประหารชีวิตแบบรอลงอาญา” โดยสามารถเปลี่ยนโทษได้หลังรับโทษครบสองปี กรณีที่ไม่มีการกระทำผิดอย่างอื่นเพิ่มเติม ส่วนคดีที่สองเป็นคดีที่มีชื่อเสียงเพราะเกี่ยวข้องกับอดีตรองผู้ว่าการรัฐ และศาลไม่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนโทษได้ เป็นการเชือดไก่ให้ลิงดู¹⁰

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังคงกังวลเรื่องการใช้โทษประหารชีวิตแบบลับในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ (Xinjiang Uighur Autonomous Region - XUAR) สื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลอย่างจำกัดเกี่ยวกับการใช้โทษประหารชีวิตครั้งใหม่ในเขตปกครองซินเจียงอุยกูร์ โดยระบุเฉพาะกรณีที่เป็นที่รู้จักอย่างดีคือ อับดุลกาพาร์ อับดุลรุซูล นักธุรกิจชาวอุยกูร์ที่มีชื่อเสียงครอบครัวของเขาแสดงความกังวลว่าเขาไม่สามารถเข้าถึงทนายความ และถูกตัดสินว่ามีความผิดในการพิจารณาคดีซึ่งมีจำเลยหลายคน¹¹ ทางกรมเขตปกครองซินเจียงอุยกูร์ได้ใช้มาตรการด้านความปลอดภัยมากขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ด้วยการรณรงค์ที่เรียกว่า “สงครามประชาชน (People’s War)” และ “จัดหนัก (strike hard)” ส่งผลกระทบโดยเฉพาะกับชนกลุ่มน้อยที่เป็นมุสลิมภายในภูมิภาค การรณรงค์ปราบปรามเหล่านี้มักเพิ่มขึ้นพร้อมกับการใช้โทษประหารชีวิต และนักวิชาการได้วิจารณ์ขั้นตอนปฏิบัติในการปราบปรามเหล่านี้ ซึ่งไม่มีหลักเกณฑ์เพื่อให้เกิดการพิจารณาที่เป็นธรรม และมีแนวโน้มจะทำให้เกิด “การประหารชีวิตผิดพลาด”¹²

งานวิจัยของ Project 39A ที่ National Law University กรุงปักกิ่งชี้ว่า ศาลอินเดียกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่ 162 ครั้ง โดยเป็นคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา 45 ครั้ง และคดีฆ่าข่มขืน 58 ครั้ง โดยมีจำนวนการใช้โทษประหารชีวิตรวมแล้วมากกว่าปี 2560 54 ครั้ง และยิ่งสูงกว่าตัวเลขในปี 2559 (136 ครั้ง) 28 ครั้ง นับเป็นตัวเลขสูงสุดที่บันทึกได้ในรอบสองทศวรรษ

---

⁹ “ศาลสั่งประหาร 10 คนคดีผลิตและจำหน่ายยาในกวางตุ้ง” “Ten sentenced to death for drug manufacturing, distribution in Guangdong”, Global Times, 24 มิถุนายน 2561, www.globaltimes.cn/content/1108199.shtml

¹⁰ รายงานจากสื่อระบุว่าในการกำหนดโทษ ศาลพูดถึงเจียงจงเจิงว่าเป็นคนที่ “ดูหมิ่นระเบียบและกฎหมาย” และ “ละโมภโหลมาก” และสมควรจะถูกประหารเนื่องจาก “ทำให้เกิดความเสียหายใหญ่หลวงต่อประเทศและประชาชน” “โทษประหารชีวิตสำหรับเจ้าพ่อเหมืองถ่านหินของจีนในคดีติดสินบนกว่า 160 ล้านเหรียญสหรัฐ” “Death penalty for ‘godfather’ of Chinese coal mining town over US\$160 million in bribes”, *South China Morning Post*, 28 มีนาคม 2561, www.scmp.com/news/china/policies-politics/article/2139335/death-penalty-godfather-chinese-coal-mining-town-over

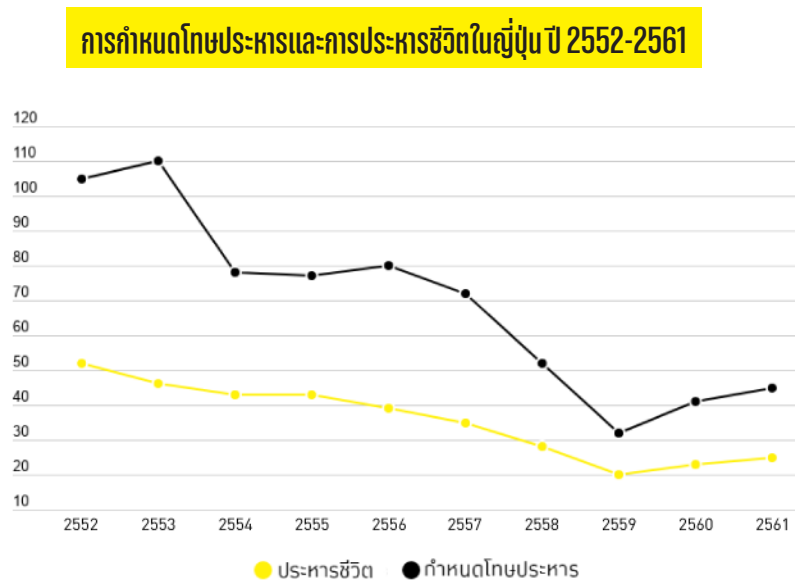
¹¹ “ทางการซินเจียงสั่งประหารผู้ใจบุญชาวอุยกูร์ เนื่องจากเดินทางไปทำพิธีฮัจญ์โดยไม่ได้รับอนุญาต” “Xinjiang Authorities sentence Uyghur philanthropist to death for unsanctioned hajj”, *Radio Free Asia*, 21 พฤศจิกายน 2561, www.rfa.org/english/news/uyghur/philanthropist-11212018131511.html

¹² แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *สาธารณรัฐประชาชนจีน: โทษประหารชีวิตในประเทศจีน - ทำลายสถิติ ทำลายหลักเกณฑ์ People’s Republic of China: Death Penalty in China – breaking records, breaking rules* (Index: ASA 17/38/97); “Strike less hard”, *The Economist*, 3 สิงหาคม 2556, www.economist.com/news/china/21582557-most-worlds-sharp-decline-executions-can-be-credited-china-strike-less-hard

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2561 ได้รับการลงนามให้มีผลบังคับใช้โดยประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม โดยเปิดโอกาสให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดโทษประหารชีวิตได้ ในคดีฆาตกรรมผู้ต้องหาอายุต่ำกว่า 12 ปี

นับเป็นปีที่สองติดต่อกันที่**อินโดนีเซีย**งดเว้นการประหารชีวิต จากข้อมูลการกำหนดโทษประหารชีวิตครั้งใหม่ เป็นการนำมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 39 ครั้ง (81%) คดีฆ่าคนตายโดยเจตนา 8 ครั้ง (17%) และ คดีก่อการร้าย 1 ครั้ง (2%) และมีการกำหนดโทษประหารชีวิต 15 ครั้ง (31%) กับพลเมืองต่างชาติ เป็นคดียาเสพติดทั้งหมด ส่วนโทษประหารชีวิตของนักโทษ 10 คน ที่ได้รับการระงับไว้เมื่อปี 2559 ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาต่อไป

ร่างแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญายังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐสภาจนถึงสิ้นปี ซึ่งเป็นข้อเสนอเพื่อเปิดโอกาสให้มีการเปลี่ยนโทษประหารชีวิต 10 ปีหลังคำตัดสินในชั้นสุดท้าย หากเข้าเงื่อนไขบางประการ

ญี่ปุ่นประหารชีวิตบุคคลมากที่สุด (15 ครั้ง) ต่อปี นับแต่ปี 2551 โดยไม่มีการประกาศล่วงหน้าทางการได้ประหารชีวิตนักโทษสองชุดภายในหนึ่งเดือน โดยมีการแขวนคอชายเจ็ดคนในสถานที่ที่แตกต่างกัน ในวันที่ 6 กรกฎาคม และแขวนคออีกหกคนในวันที่ 26 กรกฎาคม¹³ ชายทั้ง 13 คนต่างเป็นสมาชิกลัทธิโอมชินรินเกียว และถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดและลงโทษประหารชีวิตในการพิจารณาที่แตกต่างกัน ระหว่างปี 2549-2554 สืบเนื่องจากบทบาทในการวางแผนและโจมตีด้วยก๊าซซารินที่รถไฟใต้ดินของกรุงโตเกียวในปี 2538 และการทำผิดกฎหมายอื่น ๆ การประหารชีวิต

¹³ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ญี่ปุ่น: การประหารชีวิตครั้งใหญ่ที่ไม่คาดหมายเกิดขึ้นต่อไป ในขณะที่มีการแขวนคอสมาชิกลัทธิโอมอีกหกคน Japan: Unprecedented spate of executions continues as six more Aum cult members hanged (News story, 26 กรกฎาคม 2561) www.amnesty.org/en/latest/news/2018/07/japan-unprecedented-spate-of-executions-aum-cult/

ทั้ง 13 ครั้งเกิดขึ้นหลังการพิจารณาคดีชายอีกสองคนที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้สิ้นสุดลง ชายอีกสองคนซึ่งถูกตัดสินว่ามีความผิดคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา ถูกแขวนคอเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม¹⁴

เป็นปีที่สองติดต่อกันที่มีการประหารชีวิตระหว่างรอการพิจารณาเพื่อขอลดหย่อนโทษ ถือว่าละเมิดมาตรการป้องกันระหว่างประเทศ ซึ่งคุ้มครองสิทธิของนักโทษประหารชีวิต¹⁵ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชายที่ถูกประหาร 9 จาก 13 คนในเดือนกรกฎาคม

ศาลกำหนดโทษประหารชีวิตครั้งใหม่ในสี่คดี เป็นจำนวนใกล้เคียงกับปีที่แล้ว และลดลง 88% เมื่อเทียบกับจำนวนโทษประหารชีวิตต่อปีเมื่อหนึ่งทศวรรษที่แล้ว

ในวันที่ 11 มิถุนายน ศาลสูงกรุงโตเกียวพิพากษากลับคำตัดสินของศาลชั้นต้น โดยปฏิเสธไม่ให้มีการไต่สวนคดีใหม่กับอิวาโอะ ฮาคามาตะ อายุ 82 ปี ที่ผ่านมาเขาใช้ชีวิตเป็นนักโทษประหารชีวิตกว่าสี่ทศวรรษ ก่อนได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวเมื่อเดือนมีนาคม 2557 ซึ่งตอนนั้นศาลชั้นต้นสั่งให้มีการไต่สวนคดีใหม่ ในการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรม อิวาโอะ ฮาคามาตะถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา เนื่องจากเขา “สารภาพ” หลังถูกตำรวจสอบปากคำ 20 วัน ต่อมาเขาได้ถอน “คำสารภาพ” ระหว่างการพิจารณาและแจ้งต่อศาลว่าตำรวจได้ทรมานและข่มขู่เขา หลักฐานด้านพันธุกรรมทำให้เกิดข้อสงสัยอย่างยิ่งต่อความน่าเชื่อถือในการตัดสินว่าเขามีความผิด เขาอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำตัดสินหลังการตัดสินล่าสุดของศาล

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังคงกังวลว่า นักโทษหลายคนที่มีอาการบกพร่องทางจิตและสติปัญญา ยังคงถูกตัดสินประหารชีวิต ซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ

จนถึงสิ้นปี นักโทษประหารชีวิต 109 จาก 116 คน ได้กลายเป็นนักโทษเด็ดขาด ซึ่งเสี่ยงจะถูกประหารชีวิต¹⁶

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติได้ตรวจสอบการปฏิบัติของลาวว่าสอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองหรือไม่ในเดือนมิถุนายน ในระหว่างการทบทวน ทางลาวตั้งข้อสังเกตว่ามีการลดฐานความผิดสำหรับโทษประหารชีวิตจาก 18 ประเภทย่อยเหลือ 12 ประเภทย่อย และจากนักโทษประหารชีวิต 315 คน เป็นนักโทษคดีอาญาเสกติด

---

¹⁴ “นักโทษประหารชีวิตชาวญี่ปุ่นสองคนถูกประหาร จากคดีปล้นและฆาตกรรมประธานและพนักงานบริษัทคอสมอส รีเสิร์ช” “Two Japanese death row inmates executed over 1988 robbery-murders of Cosmo Research president and employee”, *Japan Times*, 27 ธันวาคม 2561, www.japantimes.co.jp/news/2018/12/27/national/crime-legal/japan-executes-two-death-row-inmates-thursday-morning-sources/#.XFwKVZ7Q2w

¹⁵ ในบรรดามาตรการต่าง ๆ ได้แก่ มาตรการข้อ 8 ของมาตรการสหประชาชาติเพื่อประกันการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องโทษประหารชีวิต UN Safeguards guaranteeing protection of the rights of those facing death penalty, ตามมติของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมที่ 1984/50 วันที่ 25 พฤษภาคม 2527

¹⁶ ตัวเลขนักโทษประหารชีวิตรวมถึงอิวาโอะ ฮาคามาตะซึ่งแม้จะไม่ถูกควบคุมตัวแล้ว แต่ยังคงถือเป็นนักโทษประหารชีวิตอยู่

311 คน (99%) และคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา 4 คน¹⁷ โทษประหารชีวิตในอีกห้าคดีได้รับการเปลี่ยนเป็นโทษอื่นที่รุนแรงน้อยลง¹⁸

รัฐบาลใหม่จากการเลือกตั้งของ**มาเลเซีย**ประกาศเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคมว่าจะระงับการประหารชีวิต ระหว่างรอการพิจารณาทบทวนกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตของประเทศ¹⁹ ในวันที่ 10 ตุลาคม ตาโต๊ะหะวูเกียะ รัฐมนตรีด้านกฎหมายของสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศว่า คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทั้ง 32 ประเภทที่มีอยู่ในกฎหมายระดับชาติ²⁰ แต่การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวยังไม่ได้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาจนถึงสิ้นปี

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติด พ.ศ. 2495 ที่ผ่านการรับรองของรัฐสภาเมื่อสิ้นปี 2560 ได้มีผลบังคับใช้ในเดือนมีนาคม เป็นการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ยังมีการใช้โทษประหารชีวิตเชิงบังคับกับความผิดฐานค้ายาเสพติดในทุกประเภท ทั้งผู้ที่มีความผิดฐานขนส่ง ส่ง หรือนำไปให้ผู้รับซึ่งสารต้องห้าม รวมทั้งผู้ที่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการแทรกแซงการค้ายาเสพติดด้วย นับเป็นเงื่อนไขทางกฎหมายที่ค่อนข้างแคบ สำหรับความผิดลักษณะนี้ การกำหนดโทษที่เหลืออยู่คือโทษจำคุกตลอดชีวิต และเขียนตีไม่ต่ำกว่า 15 ครั้ง ซึ่งนับเป็นการลงโทษที่โหดร้ายและต้องห้ามตามกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายที่ได้รับการปรับปรุงใหม่นี้จึงมีลักษณะตรงข้ามกับกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการปฏิรูป และไม่มีผลบังคับใช้กับบุคคลที่เคยถูกตัดสินว่ามีความผิดแล้ว²¹

จากตัวเลขของแหล่งข้อมูลอย่างเป็นทางการระบุว่า มีผู้ถูกศาลตัดสินลงโทษประหารชีวิต 190 คนตลอดทั้งปี ประกอบด้วย 136 คน (72%) ในคดียาเสพติด 48 คน (25%) ในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา 3 คน (2%) ในความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน และ 3 คน (2%) ในความผิดฐานลักพาตัวและฆ่าคนตายโดยเจตนา ในจำนวนนี้เป็นพลเมืองต่างชาติ 60 คน (32%) ประกอบด้วย 51 คน (38%) ในคดียาเสพติด และ 9 คน (19%) ในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา

จนถึงเดือนธันวาคม 2561 มีนักโทษประหารชีวิตอยู่ 1,275 คน รายงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ช่วงต้นปีระบุว่า 142 คน (11%) เป็นผู้หญิง และ 568 คน (45%) เป็นพลเมืองต่างชาติ และ 932 คน (73%)

---

¹⁷ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน “สรุปสถิติในการประชุมสมัยที่ 3505” “Summary record of the 3505th meeting”, UN Doc. CCPR/C/SR.3505 (2018), ย่อหน้า 65

¹⁸ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน, UN Doc. CCPR/C/SR.3505 (2561), ย่อหน้า 5

¹⁹ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *มาเลเซีย: ต้องมีการยกเลิกโทษประหารชีวิตทั้งหมดหลังการระงับการประหารชีวิต Malaysia: Full abolition of death penalty must swiftly follow suspension of death penalty* (Press release, 3 กรกฎาคม 2561) www.amnesty.my/malaysia-full-abolition-of-death-penalty-must-swiftly-follow-welcome-suspension-of-executions/

²⁰ “กำลังจะมีการยกเลิกโทษประหารชีวิต” “Death penalty to be abolished”, *New Straits Times*, 10 ตุลาคม 2561, www.nst.com.my/news/nation/2018/10/419931/death-penalty-be-abolished

²¹ ซึ่งถือว่าตรงข้ามกับมาตรฐานต่าง ๆ รวมทั้ง ข้อ 2 ของมาตรฐานสหประชาชาติเพื่อประกันการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องโทษประหารชีวิต, ตามมติของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมที่ 1984/50 วันที่ 25 พฤษภาคม 2527 ข้อ 15(1) ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ ข้อ 24(2); Case of Scoppola v. Italy (No. 2) (10249/03), European Court Grand Chamber (2552) ย่อหน้า 108

ถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดในคดียาเสพติด 317 คน (25%) ในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา ความผิดอื่น ๆ ที่มีการใช้โทษประหารชีวิตรวมถึงการครอบครองอาวุธปืนอย่างผิดกฎหมาย (13 คน) ความผิดเกี่ยวกับการประกาศสงครามต่อประมุขของรัฐ (9 คน) ลักพาตัว (5 คน) ลักทรัพย์อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นเสียชีวิต (2 คน) และความผิดต่อพระราชบัญญัติความมั่นคงภายใน (1 คน) ซึ่งต่อมาได้มีการยกเลิกโทษต่อนักโทษเหล่านี้แล้ว²²

ในระหว่างการพิจารณารายงานของประเทศ**มัลดีฟส์**ของคณะกรรมการต่อต้านการทรมานรัฐบาลที่เข้าดำรงตำแหน่งใหม่สัญญาจะใช้นโยบายที่ไม่ประหารชีวิตบุคคลต่อไป เป็นนโยบายที่ปฏิบัติมาในช่วงกว่าหกทศวรรษ²³ ตัวเลขจากสำนักงานอัยการสูงสุดระบุว่า มีนักโทษประหารชีวิตอยู่ 15 คน โดยเป็นผู้หญิงหนึ่งคนจนถึงสิ้นปี โดยในจำนวนนี้มีนักโทษชายสามคนที่เป็นนักโทษเด็ดขาด

ศาล**เมียนมา**ลงโทษประหารชีวิตครั้งใหม่เก้าครั้ง โดยสี่ครั้งเป็นการลงโทษชายชาวโรฮิงญาซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการโจมตีป้อมตำรวจชายแดนในรัฐยะไข่เมื่อเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งส่งผลให้ตำรวจเสียชีวิตเก้าราย และนำไปสู่การใช้กำลังทหารตอบโต้อย่างไม่ได้สัดส่วนและรุนแรงถึงขั้นเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ นักโทษประหารชีวิตที่เหลือได้รับโทษในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา ข่มขืนและฆาตกรรมเด็ก ซึ่งเป็นคดีอื้อฉาวที่ทำให้เกิดเสียงเรียกร้องให้ขยายฐานความผิดที่ใช้โทษประหารชีวิต การอภัยโทษของประธานาธิบดีเมื่อเดือนเมษายนทำให้นักโทษชายที่เป็นนักโทษประหารชีวิตสองคนได้รับการปล่อยตัว ได้แก่ต้นซวง และอดีตพันเอกวินเนจ²⁴

เช่นเดียวกับปีที่ผ่าน ๆ มา แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตใน**เกาหลีเหนือ**ได้ รายงานข้อมูลการตัดสินให้ประหารชีวิตและการประหารชีวิตซ้ำๆ ยังคงมีการใช้บทลงโทษเช่นนี้กับเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่สร้างความเสียหาย²⁵ บางกรณีเป็นการประหารต่อหน้าสาธารณะ²⁶ และนำมาใช้กับการกระทำหลายประการที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ว่าเป็น “อาชญากรรมร้ายแรงขั้นสุด” ที่อนุญาตให้ใช้โทษประหารชีวิตได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

---

²² โปรดดู อย่างเช่น รายงาน “บทลงโทษประหารชีวิต”, “Rethinking the death penalty”, *Malaysian Insight*, 23 ตุลาคม 2561, www.themalaysianinsight.com/s/105908

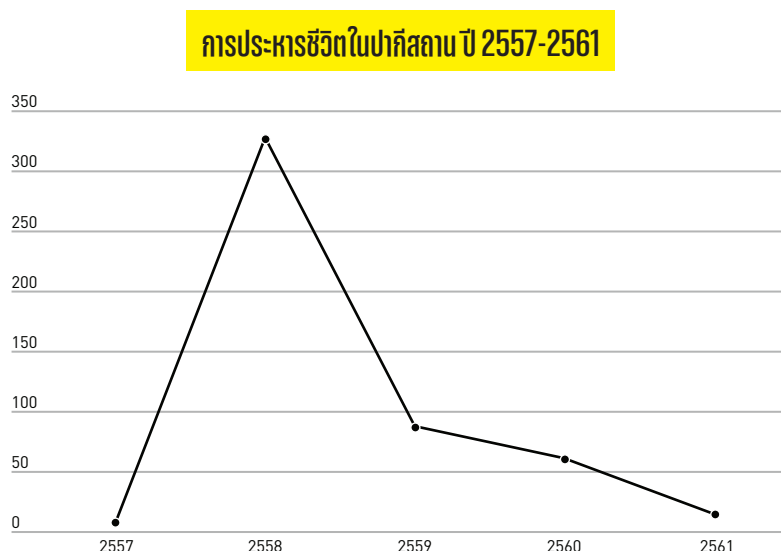
²³ คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน “การพิจารณารายงานฉบับแรกของมัลดีฟส์ที่จัดส่งตามข้อ 19 ของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี – คำกล่าวเปิดงานของอาห์เหม็ด นาซิม รัฐมนตรีประจำสำนักประธานาธิบดี หัวหน้าคณะผู้แทน”, 27 พฤศจิกายน 2561 https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CAT/Shared%20Documents/MDV/INT_CAT_STA_MDV_33106_E.pdf

²⁴ “นักโทษ 8,000 คนได้รับการปล่อยตัวเพราะการอภัยโทษของประธานาธิบดี รวมทั้งนักโทษการเมือง 36 คน” “8,500 Released in Presidential Pardon, Including 36 Political Prisoners”, *The Irrawaddy*, 18 เมษายน 2561, www.irrawaddy.com/news/burma/8500-released-presidential-pardon-including-36-political-prisoners.html

²⁵ “เกาหลีเหนือ ประหารเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทำการบ่มบ่มกรณีสันติภาพในคาบสมุทร” “North Korea ‘executes officer who jumped gun on peace on peninsula’”, *Telegraph*, 28 มิถุนายน 2561, www.telegraph.co.uk/news/2018/06/28/north-korea-executes-officer-jumped-gun-peace-peninsula/

²⁶ “ผู้ข่มขืนต่อเนื่องถูกประหารต่อสาธารณะในเกาหลีเหนือ” “Serial rapist publicly executed in North Korea”, *Daily NK*, 10 ตุลาคม 2561, www.dailynk.com/english/serial-rapist-publicly-executed-in-north-korea/

หรือเป็นการกระทำที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายระหว่างประเทศด้วยซ้ำ²⁷ แม้ว่าแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่ายังคงมีการใช้โทษประหารชีวิตและยังมีการประหารชีวิตอยู่ ซึ่งมักเป็นผลมาจากการพิจารณาที่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง และปิดกั้นโอกาสในการอุทธรณ์คำตัดสิน ทางหน่วยงานก็ไม่สามารถตรวจสอบรายงานการกำหนดโทษประหารชีวิตหรือการประหารชีวิตจากแหล่งข้อมูลอื่นได้

มีรายงานการประหารชีวิตที่ลดลงอีกใน**ปาเลสไตน์**ในปี 2561 โดยมีการประหารนักโทษชายอย่างน้อย 14 คน หนึ่งในจำนวนนั้นถูกศาลต่อต้านการก่อการร้ายตัดสินว่ามีความผิด²⁸ ถือว่าการประหารชีวิตลดลง 77% และ 84% เมื่อเทียบกับปี 2560 และ 2559 ตามลำดับ ภายหลังเหตุโจมตีโรงเรียนของกองทัพที่กรุงเปชวาร์ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2557 ทางกาตาร์ได้ยกเลิกเงื่อนไขบางประการของความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิต เพื่อให้สามารถใช้โทษประหารชีวิตกับคดีก่อการร้ายได้ ในวันที่ 11 มีนาคม 2558 รัฐบาลปาเลสไตน์ประกาศว่า กำลังจะยกเลิกความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตอย่างไม่มีเงื่อนไขสำหรับความผิดทุกประเภทที่ใช้โทษประหารชีวิต

ทั้งศาลปกติหรือศาลพิเศษสั่งลงโทษประหารชีวิตใหม่น้อยกว่า 105 ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา แต่ยังรวมถึงคดียาเสพติด (2 ครั้ง) และการดูหมิ่นศาสนาของศาสนาอิสลาม (3 ครั้ง) ซึ่งถือว่าละเมิดกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ ในจำนวนการใช้โทษประหารชีวิต 105 ครั้ง มีอยู่ 28 ครั้ง (27%) ที่เป็นการกำหนดโทษโดยศาลต่อต้านการก่อการร้าย

พลเอกอามาร์ จาเวด บัจวา หัวหน้าคณะเสนาธิการทหารได้เห็นชอบต่อการกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่อีก 145 ครั้ง ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการพิจารณาของศาลทหารที่เป็นความลับ โดยศาลแห่งนี้ตั้งขึ้นมาเมื่อเดือนมกราคม 2558 และมีการขยายอำนาจหน้าที่ในเดือนมีนาคม 2560

²⁷ “หมอถูกยิงเป้าในเกาหลีเหนือ” “Fortune teller executed by firing squad in North Korea”, *Daily NK*, 19 ธันวาคม 2561, www.dailynk.com/english/fortune-teller-executed-by-firing-squad/

²⁸ ศาลต่อต้านการก่อการร้ายเป็นศาลชำนาญพิเศษที่ก่อตั้งขึ้นมาตามพระราชบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย พ.ศ. 2540 ทางกาตาร์ได้ใช้ศาลนี้ตัดสินจำเลยในข้อหาที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้สามารถไต่สวนคดีกับพลเรือนในความผิดฐานก่อการร้ายได้ กระบวนการพิจารณาของ ศาลทหารไม่สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการพิจารณาที่เป็นธรรม ทำให้เกิด ข้อกังวลต่าง ๆ รวมทั้งเป็นศาลซึ่งมีผู้ไต่สวนเป็นเจ้าหน้าที่ทหารและอยู่ใต้การบังคับบัญชา ของกองทัพ โดยเจ้าหน้าที่ทหารเหล่านี้ไม่ได้รับการศึกษาด้านนิติศาสตร์อย่างเป็นทางการ ถือว่าขัดกับหลักการพื้นฐานแห่งสหประชาชาติว่าด้วยความเป็นอิสระของตุลาการ (UN Basic Principles on the Independence of the Judiciary)²⁹ ไม่มีการเปิดเผยรายละเอียดของข้อหา ต่อสาธารณะ และผู้ที่ถูกศาลตัดสินว่ามีความผิด ไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำตัดสินกับศาลพลเรือน

ตัวเลขจากทางการที่มอบให้กับ Justice Project Pakistan ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรว่า ปัจจุบันยังมีนักโทษประหารชีวิตอย่างน้อย 4,864 คน โดย 50 คนอยู่ในรัฐบาลอิสลาม และ 3,890 คนอยู่ในรัฐปัญจาบ

ในเดือนกรกฎาคม ศาลแห่งชาติของ**ปาปัวนิวกินี**ตัดสินให้ชายแปดคนมีความผิด และลงโทษ ประหารชีวิตในข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา เป็นการพิจารณาคดีต่อจำเลย 97 คน คดีนี้เกี่ยวข้องกับ เหตุโศกนาฏกรรมที่รุนแรงในเรื่องเกี่ยวกับไฮดรอลิกในเมืองซากิโก แคว้นมาดาง ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต หกคน³⁰ ศาลยังลงโทษประหารชีวิตในข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนาอีกคดีหนึ่งเมื่อเดือน พฤศจิกายน³¹ ชายคนหนึ่งซึ่งถูกศาลลงโทษประหารชีวิตในปี 2550 ได้รับการเปลี่ยนโทษในเดือน กันยายน³² คำสั่งให้ระงับการประหารชีวิตของศาลแห่งชาติเมื่อปี 2560 ยังคงมีผลบังคับใช้จนถึง สิ้นปี³³

ตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตใน**สิงคโปร์** ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ต่อจาก ปีที่ผ่านมา ๆ มา เป็นผลมาจากการเพิ่มจำนวนของการใช้โทษประหารชีวิตในคดียาเสพติด นับเป็น ครั้งแรกตั้งแต่ปี 2546 ที่จำนวนการประหารชีวิตคิดเป็นตัวเลขสองหลัก โดยคาดว่าจะมีการประหาร ชีวิต 7 จาก 13 ครั้งในเดือนตุลาคม โดยนักโทษ 11 คนที่ถูกประหารมีความผิดในคดียาเสพติด อีกสองคนในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา

---

²⁹ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดู แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ปากีสถาน: การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางยังคง เกิดขึ้นต่อไป *Pakistan: Widespread human rights violations continue* (Index: ASA 33/6513/2017)

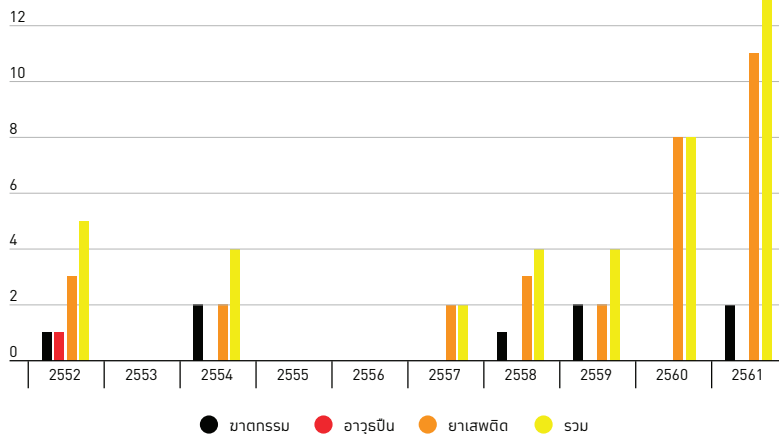
³⁰ ศาลแห่งชาติปาปัวนิวกินี National Court of Papua New Guinea: *คดีระหว่าง State v. Kakiwi* (PGNC 3) (2561); (N7067) (2561); และ *State v. Kakiwi* (PGNC 273) (2561); (N7385) (2561)

³¹ ศาลแห่งชาติปาปัวนิวกินี National Court of Papua New Guinea, *คดีระหว่าง State v. Yanduo* (No. 2) (PGNC 496) (2561); (N7596) (2561)

³² “นักโทษประหารชีวิตพ้นจากบ่วงผูกคอได้” “Deathrow man beats the noose”, *Post-Courier*, 21 กันยายน 2561, <https://postcourier.com.pg/deathrow-man-beats-noose/>

³³ ศาลแห่งชาติปาปัวนิวกินี National Court of Papua New Guinea, “การบังคับใช้ตามสิทธิขั้นพื้นฐานของมาตรา 57 ของรัฐอิสระแห่งปาปัวนิวกินี” “Enforcement of Basic Rights under Section 57 of the Independent State of Papua New Guinea”, (2560) (PGNC 266); (2560) (N6939)

การประหารชีวิตในสิงคโปร์ 2552-2561

มีการใช้โทษประหารชีวิตเชิงบังคับใหม่ 17 ครั้ง หนึ่งในคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา และ 16 ครั้ง ในคดีค้ายาเสพติด โดยสองครั้งเป็นคำตัดสินของศาลอุทธรณ์

ในวันที่ 17 กันยายน เนื้อหาของการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีพิจารณาความอาญามีผลบังคับใช้ กำหนดให้มีมาตรการใหม่ รวมทั้งการบันทึกวิดีโอระหว่างการสอบปากคำของตำรวจ และการจำกัดเงื่อนไขที่บุคคลสามารถใช้อ้างเพื่ออุทธรณ์คดีต่อศาลได้ กรณีที่เป็นการตัดสินและกำหนดโทษถึงที่สุดแล้ว³⁴

การสั่งประหารชีวิตชายคนหนึ่งในข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนาในเดือนกุมภาพันธ์ใน**เกาหลีใต้** ได้รับการเปลี่ยนให้เป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต ตามคำสั่งศาลสูงกรุงโซลในเดือนกันยายน³⁵

ประธานาธิบดี**ศรีลังกา**ประกาศรื้อฟื้นการประหารชีวิตในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอีกครั้ง ภายหลักรายงานว่านักโทษประหารชีวิตและเจ้าหน้าที่เรือนจำมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย³⁶ ผู้หญิงหนึ่งคนและผู้ชาย 19 คน ถูกประหารชีวิต³⁷ การประหารชีวิตครั้งสุดท้ายมีขึ้นเมื่อปี 2519

³⁴ พระราชบัญญัติปฏิรูประบบยุติธรรมทางอาญา Criminal Justice Reform Act 2018 (No. 19 of 2561)

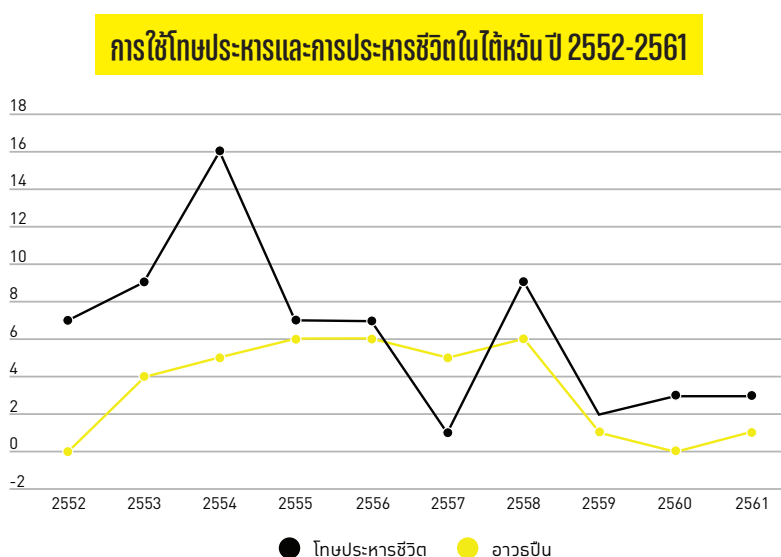
³⁵ “พ่อที่ถูกสั่งประหาร ได้รับการเปลี่ยนเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต” “Father on death row receives life sentence”, *Korea JoongAng Daily*, 7 กันยายน 2561, <http://koreajoongangdaily.joins.com/news/article/article.aspx?aid=3052884>

³⁶ “โทษประหารชีวิตสำหรับผู้ค้ายา ไม่ว่าจะกระหนาบต่อสถานะ GSP Plus หรือไม่ก็ตาม” “Death penalty for drug traffickers, regardless of GSP Plus”, *Daily News (ศรีลังกา)*, 26 กรกฎาคม 2561, www.dailynews.lk/2018/07/26/local/158020/death-penalty-drug-traffickers-regardless-gsp-plus

³⁷ “มีการส่งรายชื่อนักโทษประหารชีวิตไปให้กับประธานาธิบดี” “List of inmates with death penalty sent to the President”, *News 1st*, 17 ธันวาคม 2561, www.newsfirst.lk/2018/12/17/list-of-inmates-with-death-penalty-sent-to-the-president/

มีการบันทึกข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตกับคดียาเสพติดอย่างน้อย 6 ครั้ง (35%) จากการตัดสินประหารชีวิตทั้งหมด 17 ครั้ง ตัวเลขจากกรมราชทัณฑ์ระบุว่า ในบรรดานักโทษประหารชีวิต 1,299 คนจนถึงสิ้นปีนี้ เป็นนักโทษชาย 1,215 คนและหญิง 84 คน โดยในจำนวนนี้เป็นนักโทษเด็ดขาดชาย 426 คนและหญิง 50 คน³⁸

ไต้หวัน ประหารชีวิตบุคคลเป็นครั้งแรกนับแต่ปี 2559 ในวันที่ 31 สิงหาคม นับเป็นการประหารชีวิตครั้งแรกภายใต้รัฐบาลของประธานาธิบดีไช่อิงเหวิน คำสั่งประหารมีขึ้นเพียงหนึ่งเดือนหลังจากมีการแต่งตั้งไช่ชิงเสียนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และไม่ถึง 24 ชั่วโมงหลังจากอดีตนักโทษประหารชีวิต ได้รับค่าชดเชยจำนวน 550,000 เหรียญสหรัฐ³⁹ ตามคำสั่งของศาลสูง ในคดีที่ศาลเห็นว่าเกิดจากความผิดพลาดในกระบวนการยุติธรรม³⁹ เขาถูกศาลตัดสินให้ประหารชีวิตเป็นครั้งแรกในปี 2549 และได้รับการยกฟ้องทุกข้อหาเมื่อปี 2560

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ศาลสั่งประหารชายคนหนึ่งในข้อหาฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา และจำเลยอีกสองคนเมื่อเดือนกรกฎาคม หลังจากศาลเห็นว่าจำเลยมีความผิดในคดีที่แยกกันระหว่างวางเพลิงและฆ่าคนตาย อีกหนึ่งเดือนต่อมา ศาลสูงสุดยกเลิกคำตัดสินให้มีความผิดในคดีวางเพลิง และยกเลิกโทษประหารชีวิตของจำเลยชายอีกคนหนึ่ง พร้อมกับสั่งให้ไต่สวนคดีใหม่ในเดือนตุลาคม⁴⁰ จนถึงสิ้นปี มีนักโทษประหารชีวิตอยู่ 42 คน โดยเป็นนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด⁴¹

38 “นักโทษประหารชีวิต 1,299 คนในเรือนจำศรีลังกา” “1,299 on death-row in SL prisons”, *Daily Mirror* (ศรีลังกา), 10 มกราคม 2562, www.dailymirror.lk/article/-on-death-row-in-SL-prisons-160894.html

39 “อดีตนักโทษประหารชีวิตไต้หวันได้รับเงินชดเชย 17 ล้านเหรียญไต้หวัน” “Former Taiwanese death row inmate granted NT\$17 million in compensation”, *Taiwan News*, 30 สิงหาคม 2561, www.taiwannews.com.tw/en/news/3518664

40 “ศาลสั่งไต่สวนใหม่คดีผู้วางเพลิงที่ตกเป็นนักโทษประหารชีวิต” “Court orders retrial for death row arsonist”, *Taipei Times*, 5 ตุลาคม 2561, www.taipeitimes.com/News/taiwan/archives/2018/10/05/2003701773

41 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดู Taiwan Alliance to End Death Penalty at www.taedp.org.tw/en

ไทยเริ่มประหารชีวิตใหม่ ด้วยการฉีดยานักโทษชายคนหนึ่งโดยทำโดยไม่เปิดเผย ธีรศักดิ์ หลงจิ ถูกประหารชีวิตที่เรือนจำกลางบางขวาง ในวันที่ 18 มิถุนายน โดยอธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้ประกาศว่ามีการประหารชีวิต หลังดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ครอบครัวบอกกับสื่อว่า พวกเขาไม่ได้รับแจ้งล่วงหน้าก่อนการประหาร และไม่มีโอกาสไปเยี่ยมเขาเป็นครั้งสุดท้าย ธีรศักดิ์ หลงจิได้รับอนุญาตให้โทรศัพท์ไปหาภรรยาเป็นเวลาเพียงชั่วครู่เดียวก่อนการประหารจะเริ่มขึ้น เขาถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดและได้รับโทษประหารชีวิตจากคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา⁴²

ถือว่าขัดแย้งกับนโยบายที่เป็นมาตั้งแต่ปี 2552 ในปีที่ผ่านมาไม่มีการเห็นชอบต่อการขอพระราชทานอภัยโทษเลย แสดงว่านักโทษประหารชีวิตหลายคนที่ถูกปฏิเสธไม่ให้ได้รับการอภัยโทษ ยังคงเสี่ยงจะถูกประหารชีวิต กระทรวงยุติธรรมระบุว่า มีนักโทษประหารชีวิตอยู่ 551 คนจนถึงสิ้นปี โดยเป็นนักโทษเด็ดขาด 245 คน (44%) และ 114 คน (20%) ถูกศาลสั่งประหารในคดีอาชญากรรม เชื่อว่าช่วงที่ผ่านมา มีการกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่น้อยลง 33 ครั้ง

แผนปฏิบัติการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่สี่ ซึ่งมีการรับรองเมื่อเดือนธันวาคมเพื่อบังคับใช้ระหว่างปี 2562-2566 ไม่ครอบคลุมการยกเลิกโทษประหารชีวิต ซึ่งเคยเป็นนโยบายในแผนสิทธิมนุษยชนฉบับก่อนและจัดทำโดยกระทรวงยุติธรรม

นับเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยเกิดขึ้น ในวันที่ 13 พฤศจิกายน 2561 เลขาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม **เวียดนาม** แถลงต่อสภานิติบัญญัติว่า มีการนำโทษประหารชีวิตมาใช้เพิ่มมากขึ้นในประเทศ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยจากข้อมูลของรัฐมนตรี มีการประหารชีวิต 85 ครั้ง และมีการกำหนดโทษประหารชีวิตใหม่ 122 ครั้ง นับจนถึงต้นเดือนพฤศจิกายน⁴³

แม้จะเป็นการแถลงที่ไม่ค่อยเกิดขึ้น แต่ทางการเวียดนามยังจัดว่าตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตเป็นความลับทางราชการต่อไป โดยตัวเลขการตัดสินให้ประหารชีวิตและการประหารชีวิตที่ทางการเปิดเผยสำหรับปี 2560 และ 2561 ยืนยันตามข้อกังวลของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล และองค์กรอื่น ๆ ที่แสดงไว้ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตในประเทศในเชิงลึกไม่มากนัก⁴⁴

เช่นเดียวกับปีที่ผ่าน ๆ มา แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังคงติดตามรายงานข่าวการตัดสินประหารชีวิตและการประหารชีวิตในประเทศนี้ และสามารถรวบรวมข้อมูลได้จำนวนหนึ่ง รายงานเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ยังคงมีการใช้โทษประหารชีวิตอย่างกว้างขวางในคดีอาชญากรรมและคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา จำเลยหลายคนถูกศาลสั่งประหารจากการก่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เช่น คดียักยอกทรัพย์สิน

---

⁴² แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *ประเทศไทย: มีผู้ได้รับความเสี่ยงมากขึ้นหลังจากไทยหันมาใช้โทษประหารชีวิต Thailand: More at risk as Thailand resumes Death Penalty* (Index: ASA 39/8635/2018)

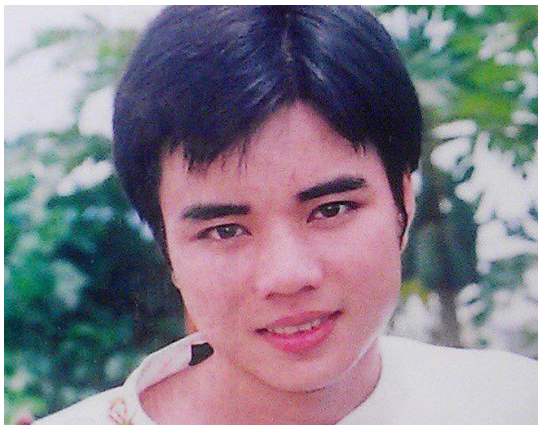
⁴³ บทสรุปของการแทรกแซงครั้งนี้ในภาษาเวียดนาม โปรดดู: <https://baomoi.com/chinh-phu-bao-cao-ve-cong-tac-thi-hanh-an-nam-2018/c/28567685.epi>

⁴⁴ จากรายงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่โดยกระทรวงความมั่นคงสาธารณะในเดือนกุมภาพันธ์ 2560 มีการประหารชีวิตนักโทษ 429 คนระหว่างวันที่ 8 สิงหาคม 2556 ถึง 30 มิถุนายน 2559 โดยเฉลี่ยมีการประหารชีวิต 147 ครั้งต่อปี รายงานกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ เลขที่ 05/BC-BCA-C81, 4 มกราคม 2560

ในการทบทวนรายงานประเทศเวียดนาม คณะกรรมการต่อต้านการทรมานแสดงข้อกังวลต่อรายงานข่าวว่า มีการใช้คำสารภาพที่ได้จากการทรมานเป็นหลักฐานเพื่อกำหนดโทษประหารชีวิต คณะกรรมการยังเน้นให้เห็นสภาพที่เลวร้ายของการควบคุมตัว ซึ่งอาจถือว่าการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ทั้งการขังเดี่ยวในห้องขังที่ไม่มีระบายอากาศ การไม่ให้อาหารและน้ำดื่มอย่างเพียงพอ การใส่โซ่ตรวนตลอด 24 ชั่วโมง และการทำร้ายร่างกาย⁴⁵ คณะกรรมการเสนอแนะให้จัดทำระบบที่เป็นผลในการเก็บข้อมูลทางสถิติในระดับชาติ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทษประหารชีวิต⁴⁶

โทษประหารชีวิต การพิจารณาที่เป็นธรรม และความโหดร้ายในแผนประหาร: กรณีของโฮดุยไฮ

← © Hồ Duy Hải © Amnesty International

โฮดุยไฮเป็นหนึ่งในนักโทษประหารชีวิตกว่า 600 คนในเวียดนาม และเสี่ยงจะถูกประหารชีวิตทุกเมื่อในปี 2561 เขาเกือบจะถูกประหารถึงสองครั้งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยในครั้งแรกประธานาธิบดีเจือง เติน ชางแห่งเวียดนามได้สั่งระงับการประหารชีวิตเขาเพียงหนึ่งวันก่อนจะต้องมีการประหารในวันที่ 5 ธันวาคม 2557 อีกสามปีต่อมาในวันที่ 7 ธันวาคม 2560 หัวหน้าพนักงานอัยการที่ลงนามเสนอให้มีการประหารชีวิตเขาอีกครั้งในระหว่างการปราศรัยทางโทรทัศน์ โดยระบุว่าหากล่าช้าไปกว่านี้จะ “ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่” ส่งผลให้อาจมีการประหารชีวิตเขากันที่เมื่อหน่วยงานระดับรัฐให้ความเห็นชอบ

โฮดุยไฮบอกว่าเขาถูกบังคับให้ “สารภาพ” ต่อความผิดด้วยการทรมานระหว่างการสอบปากคำของตำรวจ ซึ่งต่อมาเขาได้กลับ “คำรับสารภาพ” นั้น กระบวนการในคดีของเขาเต็มไปด้วยความผิดปรกติ และขาดพยานหลักฐานที่สำคัญจนถึงขนาดที่ว่า ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 คณะกรรมการกิจการยุติธรรมของสมัชชาแห่งชาติ ซึ่งสอบสวนตามข้อกล่าวหาว่ามีความผิดพลาดด้านกระบวนการยุติธรรม สรุปว่า ทั้งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ละเมิดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในระหว่างการพิจารณาคดีของ

⁴⁵ คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน ข้อสังเกตเชิงสรุปต่อรายงานฉบับแรกของเวียดนาม, UN Doc. CAT/C/VNM/CO/1 (2561) ย่อหน้า 28 และ 32

⁴⁶ คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน UN Doc. CAT/C/VNM/CO/1 (2018) ย่อหน้า 42

โฮดุยโฮอย่างร้ายแรง และเสนอให้มีการทบทวนคดีนี้ใหม่ให้สอดคล้องกับมาตรา 273 ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

โฮดุยโฮถูกจับเมื่อเดือนมีนาคม 2551 ขณะมีอายุ 23 ปี และอีกเก้าเดือนต่อมาศาลประชาชนแห่งเมืองหลงอานตัดสินว่าเขามีความผิดในวันที่ 1 ธันวาคมในข้อหาลักทรัพย์และฆ่าคนตายโดยเจตนา และสั่งให้ประหารชีวิตเขา เขาไม่มีโอกาสได้พบกนายความของตนเอง นับแต่ศาลอุทธรณ์แห่งศาลประชาชนสูงสุดของกรุงโฮจิมินห์ชี้ตีพิพากษายืนให้ประหารชีวิตเขาในเดือนเมษายน 2552 แม้จะมีข้อกังวลเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพร้ายแรง แต่โฮดุยโฮก็ไม่ได้รับการรักษายาบาล เนื่องจากเขาถูกควบคุมตัวที่เรือนจำชั่วคราวในจังหวัดหลงอาน ทางใต้ของเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2551⁴⁷ ทั้งแม่และน้องสาวของเขาต่างรณรงค์เพื่อเขามาตลอดทศวรรษที่ผ่านมา

---

⁴⁷ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดู แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, เวียดนาม: มีการผลักดันให้นักโทษในแดนประหาร 10 ต้องถูกประหาร Viet Nam: 10 year death row case pushed for execution (Index: ASA 41/8004/2018)

ภาคผนวก I: การประหารชีวิตและการตัดสินให้ประหารชีวิตในปี 2561

รายงานฉบับนี้ครอบคลุมการใช้โทษประหารชีวิตผ่านกระบวนการศาล ไม่รวมการสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลรายงานเฉพาะตัวเลขที่สามารถยืนยันได้อย่างสมเหตุสมผล แม้ว่าตัวเลขที่แท้จริงในบางประเทศอาจสูงกว่านี้มาก รัฐบางแห่งจงใจปกปิดขั้นตอนปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้โทษประหารชีวิต ส่วนรัฐอื่น ๆ ไม่ได้เก็บข้อมูลหรือไม่ยอมเผยแพร่ตัวเลขคำตัดสินลงโทษประหารชีวิตและการประหารชีวิต

เครื่องหมาย “+” ที่ตามหลังชื่อประเทศ อย่างเช่น อินโดนีเซีย (48+) หมายถึงแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลยืนยันว่าการประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิตเกิดขึ้น 48 ครั้งในอินโดนีเซีย แต่เชื่อว่าจำนวนที่แท้จริงจะสูงกว่า 48 ครั้ง ส่วนเครื่องหมาย “+” ที่อยู่หลังประเทศและไม่มีตัวเลขอยู่ด้านหน้า อย่างเช่น อิหร่าน (+) หมายถึงแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลยืนยันว่าการประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิตเกิดขึ้นจริง (มากกว่าหนึ่งครั้ง) ในประเทศนั้น เพียงแต่ไม่มีข้อมูลมากพอที่จะยืนยันตัวเลขขึ้นต่ำที่น่าเชื่อถือได้ สำหรับการคำนวณตัวเลขรวมในระดับโลกและภูมิภาค เครื่องหมาย “+” ให้นับว่าเป็น 2 รวมทั้งประเทศจีน

การประหารชีวิตที่มีการบันทึกข้อมูลได้ในปี 2561

จีน 1,000+	ซูดานใต้ 7+
อิหร่าน 253+	เบลารุส 4+
ซาอุดีอาระเบีย 149	เยเมน 4+
เวียดนาม 85+	อัฟกานิสถาน 3
อิรัก 52+	บอตสวานา 2
อิยิปต์ 43+	ซูดาน 2
สหรัฐอเมริกา 25	ไต้หวัน 1
ญี่ปุ่น 15	ไทย 1
ปากีสถาน 14+	เกาหลีเหนือ +
สิงคโปร์ 13	
โซมาเลีย 13 (จูบาแลนด์ 10, สหพันธ์สาธารณรัฐโซมาเลีย 3)	

การตัดสินใจให้ประหารชีวิตที่มีการบันทึกข้อมูลได้ในปี 2561

จีน 1,000s	กานา 12
อียิปต์ 717+	สหรัฐอเมริกาเบมิเรตส์ 10+
อิรัก 271+	โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก 10
ปากีสถาน 250+	เมียนมา 9+
บังคลาเทศ 229+	ปาปัวนิวกินี 9
มาเลเซีย 190	ซูดานใต้ 8+
อินเดีย 162	ซูดาน 8
เวียดนาม 122+	เลบานอน 5+
อินโดนีเซีย 48+	ซิมบับเว 5+
ไนจีเรีย 46+	บอตสวานา 5
ลิเบีย 45+	ยูกันดา 5
สหรัฐอเมริกา 45	ซาอุดีอาระเบีย 4+
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก 41	โอมาน 4+
คูเวต 34	ซาอุดีอาระเบีย 4+
ไทย 33+	แทนซาเนีย 4+
แซมเบีย 21+	ญี่ปุ่น 4
มาลี 18	เซียร์ราลีโอน 4
ศรีลังกา 17+	มอริเตเนีย 3
สิงคโปร์ 17	ไต้หวัน 3
จอร์แดน 16+	เบลารุส 2+
โซมาเลีย 15+ (ฟันแลนด์ 7,	กายอานา 2
สหพันธ์สาธารณรัฐโซมาเลีย 7,	แอลจีเรีย 1+
จูบาแลนด์ 1)	กาตาร์ 1+
เยเมน 13+	แกมเบีย 1
ปาเลสไตน์ (รัฐ: 13,	เกาหลีใต้ 1
พื้นที่ปกครองกลุ่มฮามาส, กาซา)	อัฟกานิสถาน +
เคนยา 12+	อิหร่าน +
ตูนิเซีย 12+	เกาหลีเหนือ +
บาห์เรน 12	

ภาคผนวก II: ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตและประเทศซึ่งยังคงบทลงโทษประหารชีวิต เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2561

ประเทศจำนวนมากกว่าสองในสามของโลกได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ ตัวเลขจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2561 ปรากฏดังนี้

- ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท: 106
- ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไปเท่านั้น: 8
- ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ: 28
- รวมประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ: 142
- ประเทศที่ยังคงบทลงโทษประหารชีวิต: 56

ต่อไปนี้เป็นรายชื่อประเทศที่แบ่งออกเป็นสี่กลุ่ม ได้แก่ ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไปเท่านั้น ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ และประเทศซึ่งยังคงบทลงโทษประหารชีวิต

1. ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท

ประเทศซึ่งไม่มีกฎหมายให้ลงโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาใด ๆ

แอลเบเนีย, อันดอร์รา, แองโกลา, อาร์เจนตินา, อาร์เมเนีย, ออสเตรเลีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, เบนิน, บูร์กินา, โบลิเวีย, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บัลแกเรีย, บุรุนดี, เคมเปวีร์ด, กัมพูชา, แคนาดา, โคลอมเบีย, คองโก (สาธารณรัฐ), หมู่เกาะคุก, คอสตาริกา, โทโตนีวาร์, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, จิบูตี, สาธารณรัฐโดมินิกัน, เอกวาดอร์, เอสโตเนีย, ฟิจิ, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, กาบอง, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, กินี, กินีบิสเซา, เฮติ, นครรัฐวาติกัน, ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, คิริบาส, คีร์กีซสถาน, ลัตเวีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มาดากัสการ์, มอลตา, หมู่เกาะมาร์แชลล์, มอริเชียส, เม็กซิโก, ไมโครนีเชีย, มอลโดวา, โมนาโก, มองโกเลีย,

มอนเตเนโกร, โมซัมบิก, นามิเบีย, นาอูรู, เนปาล, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, นิกاراกัว, นีอูเอ, นอร์เวย์, ปาเลา, ปานามา, ปารากวัย, ฟลิปปินส์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมานี, รัสเซีย, ซานมาริโน, เซาตูเมและปรินซิปี, เซเนกัล, เซอร์เบีย (รวมทั้งโคโซโว), เซเชลส์, สโลวาเกีย, สโลวีเนีย, หมู่เกาะโซโลมอน, แอฟริกาใต้, สเปน, ซูรินาเม, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตีมอร์-เลสเต, โตโก, ตุรกี, เติร์กเมนิสถาน, ตูวาลู, สหราชอาณาจักร, ยูเครน, อุรุกวัย, อุซเบกิสถาน, วานูอาตู, เวเนซุเอลา

2. ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไปเท่านั้น

ประเทศเหล่านี้มีโทษประหารชีวิตไว้สำหรับอาชญากรรมบางประเภทเท่านั้น เช่น อาชญากรรมภายใต้ธรรมนูญทหาร หรืออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขที่เป็นข้อยกเว้นประเทศบราซิล, บุร์กินาฟาโซ, ชิลี, เอลซัลวาดอร์, กัวเตมาลา, อิสราเอล, คาซัคสถาน, เปรู

3. ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ

ประเทศเหล่านี้ยังคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิตสำหรับอาชญากรรมทั่วไป เช่น ฆาตกรรม แต่อาจถือว่าได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ เนื่องจากได้ระงับการประหารชีวิตในช่วงสิบปีที่ผ่านมา และยังเชื่อได้ว่า มีนโยบาย หรือระเบียบปฏิบัติที่จะไม่ลงโทษประหารชีวิต

แอลจีเรีย, บรูไนดารุสซาลาม, แคเมอรูน, สาธารณรัฐแอฟริกากลาง, เอริเทรีย, กานา, เกรนาดา, เคนยา, ลาว, ไลบีเรีย, มาลาวี, มัลดีฟส์, มาลี, มอริเตเนีย, โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก, เมียนมา, ไนเจอร์, ปาปัวนิวกินี, สหพันธรัฐรัสเซีย,¹ เซียร์ราลีโอน, เกาหลีใต้ (สาธารณรัฐเกาหลี), ศรีลังกา, สวาซิแลนด์, ทาจิกิสถาน, แทนซาเนีย, ตองกา, ตูนิเซีย, แซมเบีย

4. ประเทศซึ่งยังคงบทลงโทษประหารชีวิต

ประเทศเหล่านี้ยังคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิตสำหรับอาชญากรรมทั่วไป

อัฟกานิสถาน, แอนติกาและบาร์บูดา, บาฮามาส, บาห์เรน, บังคลาเทศ, บาร์เบโดส, เบลารุส, เบลีซ, บอตสวานา, ชาด, จีน, โคลโมโรส, คิวบา, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, โดมินีกา, อียิปต์, อิเควทอเรียลกินี, เอธิโอเปีย, แกมเบีย, กายอานา, อินเดีย, อินโดนีเซีย, อิหร่าน อิรัก, จาเมกา, ญี่ปุ่น, จอร์แดน, คูเวต, เลบานอน, เลโซโท, ลิเบีย, มาเลเซีย, ไนจีเรีย, เกาหลีเหนือ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี), โอมาน, ปากีสถาน, ปาเลสไตน์ (รัฐ), กาตาร์, เซนต์คิตส์และเนวิส, เซนต์ลูเชีย, เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์, ซาอุดีอาระเบีย, สิงคโปร์, โซมาเลีย, ซูดานใต้, ซูดาน, ซีเรีย, ไต้หวัน, ไทย, ตรินิแดดและโตเบโก, ยูกันดา, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, สหรัฐอเมริกา, เวียดนาม, เยเมน, ซิมบับเว

---

¹ สหพันธรัฐรัสเซียได้นำความตกลงยุติการประหารชีวิตชั่วคราวมาใช้เมื่อเดือนสิงหาคม 2539 อย่างไรก็ดี ไม่มีการประหารชีวิตบุคคลระหว่างปี 2539-2542 ในสาธารณรัฐเชเชน

ภาคผนวก III: การให้สัตยาบันรับรอง สนธิสัญญาระหว่างประเทศ จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2561

ประชาคมระหว่างประเทศได้รับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศสี่ฉบับที่กำหนดให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต สนธิสัญญาหนึ่งฉบับครอบคลุมระดับโลก ส่วนอีกสามฉบับครอบคลุมระดับภูมิภาค

ด้านล่างเป็นคำอธิบายโดยย่อถึงสนธิสัญญาทั้งสี่ฉบับและรายชื่อรัฐภาคีและประเทศที่ลงนาม แต่ยังไม่ให้สัตยาบัน จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (รัฐสามารถเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้วยการให้ภาคยานุวัติหรือการให้สัตยาบัน การลงนามเป็นการแสดงความจำนงที่จะเข้าเป็นภาคีในโอกาสต่อมาโดยการให้สัตยาบัน รัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยต้องเคารพข้อบัญญัติในสนธิสัญญาที่ได้เข้าเป็นภาคี และต้องไม่กระทำการอันขัดต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสนธิสัญญาที่ได้ลงนามไว้)

พิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่มีเป้าหมายยกเลิกโทษประหารชีวิต

พิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่มีเป้าหมายยกเลิกโทษประหารชีวิตได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่ องค์การสหประชาชาติในปี 2532 มีผลบังคับใช้ระดับโลก เป็นกฎบัตรที่กำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิตอย่างสิ้นเชิง แต่อนุญาตให้รัฐภาคีสามารถใช้โทษประหารชีวิตได้ในภาวะสงคราม หรือกรณีที่มีการประกาศข้อสงวนไว้ในช่วงที่ให้สัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติต่อพิธีสาร รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ แอลเบเนีย, อันดอร์รา, อาร์เจนตินา, ออสเตรเลีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, เบนิน, โบลิเวีย, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บราซิล, บัลแกเรีย, เคนยา, คาเมรูน, ชิลี, โคลอมเบีย, คอสตาริกา, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, จิบูตี, สาธารณรัฐโตมินิกัน, เอกวาดอร์, เอลซัลวาดอร์, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, กาบอง, แกมเบีย, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, กินีบิสเซา, ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, คีร์กีซสถาน, ลัตเวีย, ไลบีเรีย, ลิทัวเนีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มาดากัสการ์, มอลตา, เม็กซิโก,

มอลโดวา, โมนาโก, มองโกเลีย, มอนเตเนโกร, โมซัมบิก, นามิเบีย, เนปาล, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, นิการากัว, นอร์เวย์, ปานามา, ปารากวัย, ฟลิปปินส์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมานี, รวันดา, ซานมารีโน, เซาตูเมและปรินซิปี, เซอร์เบีย (รวมทั้งโคโซโว), เซเชลส์, สโลวะเกีย, สโลวีเนีย, แอฟริกาใต้, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ติมอร์-เลสเต, โตโก, ตุรกี, เติร์กเมนิสถาน, สหราชอาณาจักร, ยูเครน, อุรุกวัย, อุซเบกิสถาน, เวเนซุเอลา (รวม 86 ประเทศ)

ประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ได้แก่ แองโกลา (รวม 1 ประเทศ)

พิธีสารอนุสัญญาอเมริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการยกเลิกโทษประหารชีวิต

พิธีสารอนุสัญญาอเมริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการยกเลิกโทษประหารชีวิตได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่องค์การรัฐอเมริกัน (Organization of American States) ในปี 2533 และกำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิต แต่อนุญาตให้รัฐภาคีสามารถใช้โทษประหารชีวิตได้ในภาวะสงคราม หรือกรณีที่มีการประกาศข้อสงวนไว้ในช่วงที่ให้สัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติต่อพิธีสาร รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาอเมริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการยกเลิกโทษประหารชีวิตสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ อาร์เจนตินา, บราซิล, ชิลี, คอสตาริกา, สาธารณรัฐโดมินิกัน, เอกวาดอร์, ฮอนดูรัส, เม็กซิโก, นิการากัว, ปานามา, ปารากวัย, อุรุกวัย, เวเนซุเอลา (รวม 13 ประเทศ)

พิธีสารฉบับที่ 6 ของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปว่าด้วยการยกเลิกโทษประหารชีวิต

พิธีสารฉบับที่ 6 ของอนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานแห่งยุโรป (European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms) เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต ได้รับการรับรองจากสภายุโรป (Council of Europe) ในปี 2526 กำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในช่วงปลอดสงคราม รัฐภาคียังอาจใช้โทษประหารชีวิตต่อไปได้สำหรับความผิดทางอาญา “ในช่วงสงครามหรือใกล้จะมีสงคราม” รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ แอลเบเนีย, อันดอร์รา, อาร์เมเนีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บัลแกเรีย, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มอลตา, มอลโดวา, โมนาโก, มอนเตเนโกร, เนเธอร์แลนด์, นอร์เวย์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมานี, ซานมารีโน, เซอร์เบีย, สโลวะเกีย, สโลวีเนีย, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตุรกี, สหราชอาณาจักร, ยูเครน (รวม 46 ประเทศ)

ประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ได้แก่ สหพันธรัฐรัสเซีย (รวม 1 ประเทศ)

พิธีสารฉบับที่ 13 ของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในทุกพฤติการณ์

พิธีสารฉบับที่ 13 ของอนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานแห่งยุโรป (European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms) เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในทุกพฤติการณ์ ได้รับการรับรองจากคณะมนตรียุโรป (Council of Europe) ในปี 2545 กำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในทุกพฤติการณ์ รวมทั้ง ในช่วงสงครามหรือใกล้จะมีสงคราม รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ แอลเบเนีย, อันดอร์รา, ออสเตรีย, เบลเยียม, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บัลแกเรีย, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มอลตา, มอลโดวา, โมนาโก, มอนเตเนโกร, เนเธอร์แลนด์, นอร์เวย์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, ซานมารีโน, เซอร์เบีย, สโลวะเกีย, สโลวีเนีย, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตุรกี, สหราชอาณาจักร, ยูเครน (รวม 44 ประเทศ)

ประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ได้แก่ อาร์เมเนีย (รวม 1 ประเทศ)

ภาคผนวก IV: ผลการออกเสียงในที่ประชุม สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในมติที่ 73/175 รับรองเมื่อ 17 ธันวาคม 2561

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติรับรองมติที่เจ็ดว่าด้วยความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการ
ประหารชีวิต โดยได้รับเสียงสนับสนุนอย่างท่วมท้นจากรัฐภาคีสหประชาชาติ

**ประเทศผู้ร่วมเสนอมติที่ 73/175 ซึ่งมีการรับรองในที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเมื่อ
วันที่ 17 ธันวาคม 2561**

แอลเบเนีย, แอลจีเรีย, อันดอร์รา, แองโกลา, อาร์เจนตินา, อาร์เมเนีย, ออสเตรเลีย, ออสเตรีย,
เบลเยียม, เบนิน, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บราซิล, บัลแกเรีย, บุร์กินาฟาโซ, เคมเปอร์ด,
แคนาดา, สาธารณรัฐแอฟริกากลาง, ชิลี, โคลอมเบีย, คอสตาริกา, โทกโตัววู, โครเอเชีย,
ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, โดมินีกา, สาธารณรัฐโดมินิกัน, เอกวาดอร์, เอลซัลวาดอร์,
เอริเทรีย, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, กาบอง, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, กินีบิสเซา, เฮติ,
ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิสราเอล, อิตาลี, ลัตเวีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย,
ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มาดากัสการ์, มอลตา, เม็กซิโก, ไมโครนีเชีย, มอลโดวา, โมนาโก,
มองโกเลีย, มอนเตเนโกร, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, นิการากัว, นอร์เวย์, ปานามา, ปารากวัย,
โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, ซามัว, ซานมารีโน, เซาตูเมและปรินซิปี, เซอร์เบีย (รวมทั้ง
โคโซโว), สโลวะเกีย, สโลวีเนีย, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตีมอร์-เลสเต, โตโก, ตูวาลู,
สหราชอาณาจักร, ยูเครน, อุรุกวัย, เวเนซุเอลา (รวม 83 ประเทศ)

เสียงเห็นชอบ – แอลเบเนีย, แอลจีเรีย, อันดอร์รา, แองโกลา, อาร์เจนตินา, อาร์เมเนีย,
ออสเตรเลีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, เบนิน, ภูฏาน, โบลิเวีย, บอสเนียและ
เฮอร์เซโกวีนา, บราซิล, บัลแกเรีย, บุร์กินาฟาโซ, เคมเปอร์ด, กัมพูชา, แคนาดา, สาธารณรัฐ
แอฟริกากลาง, ชาด, ชิลี, โคลอมเบีย, คอสตาริกา, โทกโตัววู, โครเอเชีย, ไซปรัส,
สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, โดมินีกา, สาธารณรัฐโดมินิกัน, เอกวาดอร์, เอลซัลวาดอร์,
อิกเวทอเรียลกินี, เอริเทรีย, เอสโตเนีย, ฟิจิ, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, กาบอง, แกมเบีย, จอร์เจีย,
เยอรมนี, กรีซ, กัวเตมาลา, กินีบิสเซา, เฮติ, ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิสราเอล,
อิตาลี, คาซัคสถาน, คิริบาส, คีร์กีซสถาน, ลัตเวีย, ลิเบีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก,

มาซิโดเนีย, มาดากัสการ์, มาลาวี, มาเลเซีย, มาลี, มอลตา, หมู่เกาะมาร์แชลล์, มอริเชียส, เบิกซโก, ไมโครนีเชีย, มอลโดวา, โมนาโก, มองโกเลีย, มอนเตเนโกร, โมซัมบิก, นามิเบีย, เนปาล, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, นิการากัว, ไนเจอร์, นอร์เวย์, ปากีสถาน, ปาเลา, ปานามา, ปารากวัย, เปรู, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, สหพันธรัฐรัสเซีย, รวันดา, ซามัว, ซานมารีโน, เซาตูเมและปรินซิปี, เซอร์เบีย (รวมทั้งโคโซโว), สโลวะเกีย, สโลวีเนีย, หมู่เกาะโซโลมอน, โซมาเลีย, แอฟริกาใต้, สเปน, ศรีลังกา, ซูรินาเม, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ทาจิกิสถาน, ติมอร์-เลสเต, โตโก, ตูนิเซีย, ตุรกี, เติร์กเมนิสถาน, ตูวาลู, สหราชอาณาจักร, ยูเครน, อุรุกวัย, อุซเบกิสถาน, วาตูอาตู, เวเนซุเอลา (รวม 121 ประเทศ)

เสี่ยงคัดค้าน – อัฟกานิสถาน, บาฮามาส, บาห์เรน, บังคลาเทศ, บาร์เบโดส, เบลีซ, บอตสวานา, บรูไนดารุสซาลาม, จีน, อียิปต์, เอริโอเปีย, เกรนาดา, อินเดีย, อิหร่าน อิรัก, จาเมกา, ญี่ปุ่น, คูเวต, MALDIWES, นาอูรู, เกาหลีเหนือ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี), โอมาน, ปาปัวนิวกินี, กาตาร์, เซนต์คิตส์และเนวิส, เซนต์ลูเชีย, เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์, ซาอุดีอาระเบีย, สิงคโปร์, ซูดาน, ซีเรีย, ตรินิแดดและโตเบโก, สหรัฐอเมริกา, เยเมน, ซิมบับเว (รวม 35 ประเทศ)

งดออกเสียง – แอนติกาและบาร์บูดา, เบลารุส, แคเมอรูน, โคโมโรส, คองโก (สาธารณรัฐ), คิวบา, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, จิบูตี, กานา, กินี, กายอานา, อินโดนีเซีย, จอร์แดน, เคนยา, ลาว, เลบานอน, เลโซโท, ไลบีเรีย, มอริเตเนีย, โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก, เมียนมา, ไนจีเรีย, ฟิลิปปินส์, เกาหลีใต้ (สาธารณรัฐเกาหลี), ซูดานใต้, แทนซาเนีย, ไทย, ตองกา, ยูกันดา, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, เวียดนาม, แซมเบีย (รวม 32 ประเทศ)

ไม่เข้าร่วมประชุม – บุรุนดี, เอสวาตีนี (former สวาซิแลนด์), เซเนกัล, เซเชลส์, เซียร์ราลีโอน (รวม 5 ประเทศ)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
เป็นขบวนการระดับโลก
เพื่อสิทธิมนุษยชน
เมื่อเกิดความอยุติธรรมขึ้น
ต่อคนคนหนึ่ง
ย่อมเป็นเรื่องสำคัญของคนทุกคน

CONTACT US

 info@amnesty.org

 +44 (0)20 7413 5500

JOIN THE CONVERSATION

 www.facebook.com/AmnestyGlobal

 @Amnesty

รายงานสถานการณ์โทษประหารชีวิต

และการประหารชีวิต

ปี 2561

งานวิจัยว่าด้วยการใช้โทษประหารชีวิตในปี 2561 ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยืนยันว่า การใช้และการบังคับใช้โทษประหารชีวิตจำกัดอยู่เพียงประเทศกลุ่มน้อย จำนวนการประหารชีวิตที่มีข้อมูลลดลงกว่า 30% เมื่อเทียบกับปี 2560 นับเป็นตัวเลขต่ำสุดเท่าที่องค์กรบันทึกได้ในรอบทศวรรษ การลดลงเช่นนี้เป็นผลมาจากการลดลงอย่างมากของการประหารชีวิตในบรรดาประเทศแอฟริกาที่มีโทษประหารประชาชน รวมทั้งอิหร่าน อิรัก ปากีสถาน และโซมาเลีย อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางความก้าวหน้ามีรอยมลทินจากการหวนกลับมาประหารชีวิตหรือการประหารชีวิตเพิ่มขึ้นในบางประเทศ รวมทั้ง เบลารุส ญีปุ่น สิงคโปร์ ชูแดนใต้ ไทย และสหรัฐอเมริกา ข้อมูลตัวเลขที่ไม่ค่อยเปิดเผยในเวียดนาม ทำให้ประเทศนี้กลายเป็นแนวหน้าของการประหารชีวิตในโลก

ในแง่บวก บุรุษนาฟาโซได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทั่วไป ส่วนแอมเนสตี้ได้จัดทำข้อตกลงพักใช้การประหารชีวิตชั่วคราว และได้เข้าเป็นรัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่มีเป้าหมายยกเลิกโทษประหารชีวิต รัฐบาลมาเลเซียได้ประกาศใช้ข้อตกลงพักใช้การประหารชีวิตชั่วคราวเช่นกัน และประกาศปฏิรูปกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิต

รายงานฉบับนี้วิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของการใช้โทษประหารชีวิตในปี 2561 ทั่วโลก

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลคัดค้านโทษประหารชีวิตทุกกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าจะเป็นความผิดทางอาญาประเภทใด ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะมีบุคลิกลักษณะใด หรือไม่ว่าทางการจะใช้วิธีประหารชีวิตแบบใด โทษประหารชีวิตละเมิดสิทธิที่จะมีชีวิตตามที่ประกาศไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และถือเป็นการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม และย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมทั้งมีงานวิจัยมากมายจากนานาประเทศได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าโทษประหารชีวิตไม่มีความเชื่อมโยงใด ๆ กับการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

